

AVDEKKINGEN AV GUD

La oss forbli stående bare et øyeblikk mens vi bøyer våre hoder i bønn.

² Vår Nådige Herre, vi er virkelig takknemlige i dag for dette privilegiet som vi har til å samle oss sammen på jorden før Herrens Komme. Må vi ransake våre hjerter i dag, ved Ditt Ord, og se om vi er i Troen, slik at vi kan være rede, den, stunden da Han kommer til syne. For at vi skulle bli som Skriften har sagt ville skje: “Rykket opp sammen med de som er sovnet inn, og møte Herren i luften, og for evig være sammen med Ham.”

³ Vi takker Deg for den sanne kristne Ånd som fremdeles er i verden, blant folket, så de fremdeles tror på Deg og Ditt Ord. Og vi ber om Dine velsignelser over oss i dag, må Du øse ut til hver enkelt av oss det vi har behov for, slik at vi kan bli vannet av Ordet, slik at vi kan vokse til nyttige redskaper i Dine hender, for denne siste tid. For vi ber om dette i Herren Jesu Kristi Navn, vår store Hyrde, som vi venter skal komme til syne. Amen.

Vær så god og sitt.

⁴ Og jeg ønsker å si at jeg anser dette for et stort privilegium å være her igjen i formiddag. Og beklager at vi ikke har nok sitteplasser. Vi skal prøve i kveld, å ha bønn for de syke; i dag, i formiddag, blir det litt vanskelig.

⁵ Og—og jeg skulle ta opp dette Budskapet på lydbånd i dag. Jeg . . . Det virket som om Herren minte meg på det, åh, en måned eller to siden, og det er langt. Og jeg har ikke tiden ute i møtene, fordi vi begrenser det til tretti, førti minutters møter. Og vi . . . Siden folk må gå på arbeid og slikt, syntes jeg det var bedre hvis jeg gjorde Budskapene mine korte. Og de hadde ikke tid der ute til å ta det opp, så jeg tenkte jeg bare ville vente til jeg kom til tabernaklet her og så ta det opp herfra. Og det er litt langt, og jeg vet at dere står, og jeg—jeg skal skynde meg så mye jeg bare kan. Og, nå, dere forstyrrer ikke meg hvis dere bytter sitteplasser, eller den slags, det er—det er helt i orden for meg fordi dette er en spesiell dag der vi bare lager disse opptakene.

⁶ Og, vi har fått herlige rapporter om hva Herren har gjort ute på misjonsfeltet, men vi vil sannsynligvis si mer om det i kveld når vi har bedre tid til det, har mer tid til rådighet.

⁷ Og nå stoler vi på at Herren vil velsigne hver enkelt av dere. Jeg vet at hjertene deres er fulle av glede, og venter på Herrens Komme. Og mitt også, bobler over, av å se ting skje slik de gjør. Og—og nasjonale konflikter, og menigheten i den tilstanden den er i, og ser tegnene på Hans Komme, både fysisk og åndelig, og vet at tiden for Hans Ankomst er så nær, det bare fyller vårt

hjerter med glede over å vite at vi skal bli forvandlet en av disse dager. Vi skal bli forvandlet fra disse skapningene som vi er.

⁸ Nå, jeg tror, hvis jeg forstår riktig, har de en telefonoverføring et sted, slik at dette Budskapet går til Phoenix og til—og til forskjellige steder, via telefon. Og så stoler vi på at hvis det er slik . . . Jeg vet ikke; ble nettopp fortalt det før jeg kom inn. Og—og alle menneskene der ute gleder seg virkelig over god helse og—og Herrens Herlighet er over dem.

⁹ Og nå—nå skal vi åpne Herrens Ord. Og vi er alle her for å glede oss og å gi akt på hva vi . . . Vi—vi kom ikke hit og vi . . . Alle som er til stede her vet at ingen ville sitte i denne varmen på denne måten, og bare for å være her. Vi er her for én hensikt, og det er, “en nærmere vandring med Gud.” Det er alt vi kan gjøre, er å tro at Herren Jesus er med oss. Og vi er her for å—å komme nærmere Ham.

¹⁰ Denne varmen tar litt på meg. Jeg ble liksom vant med den tørre varmen der ute i Tucson, som er . . . Fuktigheten her nå; varmen vår der er mye varmere enn denne, men den er tørr. Vår fuktighet er noen ganger en tjuendedel av en prosent, kanskje, noe sånt, omtrent akkurat som å leve under et oksygentelt. Men her har den fuktigheten i seg, og den får deg bare til å føle deg “som en vridd skureklut”, som vi pleide å kalle det. Så det er tøft for dere, så jeg vet det, og dere mødre med små babyer og dere som står, gamle og unge, og plassert sammen slik dere er. Og nå håper vi—vi at Gud vil belønne dere rikelig for deres offer.

¹¹ Jeg har fått greie på at broder Roy Borders er her et sted. Jeg hørte at han ble ropt opp, men jeg antar at han kanskje ikke kunne komme inn. Ja vel. Det er møtelederen.

¹² Så nå ønsker vi også å bekjentgjøre at en som pleide å være sammen med oss gikk for å være sammen med Herren i morges, en mann, broder Jackson fra Sturgis, Michigan. Ingen vet hvordan han døde eller noe om det. Han var i helt fin form, og han bare . . . Jeg tror de fant ham død, eller noe. Jeg—jeg fikk ikke alle detaljene om det. Og vi er veldig takknemlige til Gud for at broder Jackson var en kristen. Jeg har ikke sett ham på mange år, men han satt iblant oss og han var en av oss. Gud la hans tapre sjel få hvile! Å gå på den måten, vi tror at det kanskje var noe, at tiden hans var inne for å reise. Herren advarte oss ikke om det, eller ham om det, han bare reiste. Det var slik det var. Og jeg vil ringe hans kone så fort jeg kan, og fortelle henne vår sorg. Og alle vi ønsker å gi takk til Gud for hans edle kristne liv, og hva han betydde her på jorden, og spesielt for oss her i denne lokale forsamlingen.

¹³ Nå i kveld, jeg har kunngjort at det vil bli bønn for de syke i kveld, og jeg vil tale mer om de syke i kveld.

¹⁴ Men for øyeblikket, la oss gå rett inn i Ordet nå, for det er overfylt og varmt. Vi vil gå rett til Ordet. Jeg ønsker å lese fra to

avsnitt i Skriften denne formiddagen, lange, slik at det vil gi meg en liten bakgrunn for hva jeg ønsker å si.

¹⁵ Og, nå, jeg ønsker at de holder lydbåndet tilbake, broder Sothmann og dem, før de selger det, hvis mulig, og jeg—jeg vil gjerne høre på det før vi . . . før det går ut til offentligheten.

¹⁶ Nå i . . . Jeg ønsker å lese fra Filipperne det 2. kapitlet, 1 til 8; og Andre Korinterbrev 3, og begynner med 6, og leser til det 4. kapitlet av Andre Korinterbrev, bare for en bakgrunn. Nå i Filipperne 2. kapittel, vil jeg lese først.

Før jeg leser, la oss be.

¹⁷ Herre Jesus, Ditt Ord er Sannheten. Og i denne vanskelige tiden som vi lever i, folkeslag mot folkeslag, epidemier, jordskjelv på mange steder, menneskers hjerter svikter, frykt, vi ser håndskriften på veggen. Nå, det er i den naturlige verden, for at hele verden skulle se dette. Men så er det en åndelig verden, også, og vi ser de store hendelsene, og vi ønsker å snakke om dem i dag.

¹⁸ Velsign Ditt Ord for vårt hjerte. Vi vet at det ikke er noe menneske i Himmelen eller på jorden som er verdig til å ta denne Boken, å løse Seglene, eller å se på Den, engang. Men det var Én som kom til syne, et slaktet Lam, blodig, som kom og tok Boken, og var verdig og i stand til å åpne Den. Å Guds Lam, åpne Ditt Ord for våre hjerter i dag, til trøst. Vi er Dine tjenere. Tilgi våre synder, Herre. Og alt som vil hindre Ordet i å gå frem med stor makt og påvirkning i dag på våre liv, ta det bort, Herre, hver eneste hindring, slik at vi kan få full tilgang til alle velsignelsene som er lovet oss gjennom Ditt Ord. Vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

¹⁹ Filipperne 2:

Derfor, om det da er noen trøst i Kristus, om det er noen oppmuntring i kjærligheten, om det er noe samfunn i Ånden, om det er noe hjertelag og barmhjertighet,

så gjør min glede fullstendig ved å ha det samme sinnelag og den samme kjærlighet, og vær ett i sjel og ha det samme sinn.

Gjør ikke noe ut fra ønske om egen nytte eller lyst til tom ære, men enhver skal med ydmykt sinn anse de andre høyere enn seg selv.

Ingen av dere må bare trakte etter det som er best for en selv, men også etter det som gagnar andre.

La dette sinn være i dere, som også var i Kristus Jesus.

Han som var i Guds skikkelse, holdt det ikke for et tilranet gode å være lik Gud,

men han uttømte seg selv, tok på seg en tjeners skikkelse og kom i menneskers likhet.

Og da han i sin framtrede var funnet som et menneske, fornødret han seg selv og ble lydig til døden, ja, til døden på korset.

20 Og vi vil nå gå over til Andre Korinterbrev det 3. kapittel, begynne med det 6. verset, og lese dette til det 18., og ned til en del av det 4. kapitlet.

Han som også gjorde oss dyktige til å være tjenere for en ny pakt, ikke bokstavens pakt, men åndens pakt. For bokstaven slår i hjel, men ånden gjør levende.

Men dersom dødens tjeneste, i bokstaver, inngravert på steiner, var herlig, slik at Israels barn ikke kunne se direkte på ansiktet til Moses, på grunn av hans åsyns herlighet; som var en herlighet som ble borte;

Hvor mye rikere på herlighet skal ikke da åndens tjeneste være?

For dersom fordømmelsens tjeneste har herlighet, så skal rettferdighetens tjeneste så mye mer overgå den i herlighet.

For det som slik delvis ble herliggjort, har nå ingen herlighet sammenlignet med den herligheten som er så mye mer overveldende.

For om det som forsvinner hadde herlighet, da skal så mye mer . . . det som forblir ha herlighet.

Da vi altså har et slikt håp, må vi tale med stor . . . frimodighet, taler vi med stor frimodighet.

Vi gjør ikke som Moses, som la et dekke over ansiktet sitt, slik at Israels barn ikke skulle se slutten på det som forsvant.

Men deres sinn ble forherdet. For til denne dag blir det samme dekket liggende under lesingen av den gamle pakt, for det er bare i Kristus at dekket blir tatt bort.

Men helt til denne dag ligger et dekke over deres hjerte når Moses blir opplest,

men når det vender seg til Herren, blir dekket tatt bort.

Men Herren er Ånden. Og der Herrens Ånd . . . , der er det frihet.

Men alle vi som med utildekket ansikt ser Herrens herlighet som i et speil, blir forvandlet til det samme bildet fra herlighet til herlighet, som av Herrens Ånd.

Derfor, da vi har denne tjenesten, ettersom vi har fått miskunn, så mister vi ikke motet.

Men vi har sagt fra oss skammens skjulte gjerninger, og vi vandrer ikke i list, heller ikke behandler vi Guds Ord svikefullt. Men ved å legge sannheten åpent fram, anbefaler vi oss selv til hvert menneskes samvittighet for Guds åsyn.

Men selv om vårt evangelium er skjult, er det for dem som går bortapt det er skjult.

- 21 Må Herren legge Sine velsignelser til lesningen av Hans Ord!
- 22 Nå, emnet mitt i formiddag, jeg stoler på at Gud vil åpenbare dette. Og hver gang, hvis dere som tar opp lydbåndene og lytter, og jeg håper og stoler på at—at dere har fått en åndelig forståelse for hva Gud har prøvd å formidle til Menigheten uten å si det rett ut. Skjønner? Det er en ting, noen ganger, må vi si ting på en slik måte at det kan tynnes ut, det får kanskje noen til å gå ut, at noen forlater oss, og noen til å—å—å gruble over det. Men det er gjort med hensikt. Det må gjøres på den måten.
- 23 Så skjer det kanskje at noen sier: “Mener du at Gud ville gjøre noe slikt med hensikt?” Han har sannelig gjort det før. Han gjør det fremdeles.
- 24 Han sa en dag, da Han hadde tusenvis rundt Seg, Han sa: “Uten at dere spiser Kjøttet til Guds Sønn, eller Menneskesønnen, og drikker Hans Blod, har dere intet Liv i dere.”
- 25 Hva slags uttalelse tror du en lege eller en sykepleier, eller en hvilken som helst fin, intellektuell person ville tro om en uttalelse som det, for en Mann som hadde en tjeneste som Han hadde? Vel, han ville si: “Spise kjøttet? Det er kannibalsk! Å drikke menneskeblod? Det er en vampyr! Med andre ord, Han vil at vi skal bli kannibaler og vampyrer.” Og hele forsamlingen gikk bort fra Ham.
- 26 Og det var en presteforening sammen med Ham, på sytti, som hadde blitt valgt. Og Han snudde Seg til dem, og Han sa: “Hva vil dere tro når dere ser Menneskesønnen stige opp dit hvor Han var før?” Nå, Han forklarte ikke det. Han forklarte aldri *hvordan*; Paulus gjorde det senere. Han bare sa Det. Skjønner? Og så da dette skjedde, sa Han: “Hva vil dere si”, til disse prestene, “når dere ser Menneskesønnen stige opp dit hvor Han var før?”
- 27 Uten tvil sa disse mennene: “Nå, vent litt. Åh, vi spiser med Ham. Vi fisker med Ham. Vi sover med Ham. Vi—vi vet hvor Han ble født. Vi så krybben Han—Han ble vugget i. Og hvordan kan denne Mannen . . . Dette er hard tale.”
- 28 Og Bibelen sier: “De gikk ikke lenger omkring med Ham.” De forlot Ham.
- 29 Da hadde Han tolv tilbake. Han hadde utvalgt tolv, og én av dem var en djevel, sa Han. Så snudde Han Seg mot dem.

Og det var ingen som kunne forklare hva Han nettopp hadde sagt. “Hvordan skal de kunne spise Hans kjøtt og drikke Hans Blod? Og hvordan kom Han ned, når Han ble født rett her på jorden?” Skjønner? De kunne ikke forstå Det.

Og så snudde Han Seg til disiplene, og Han sa: “Vil dere gå også?”

³⁰ Og det var da Apostelen Peter kom med den fantastiske uttalelsen: “Herre, hvem skulle vi gå til?” Skjønner? “For vi er overbevist. Vi vet med sikkerhet at Du, og Du alene har Livets Ord for denne tid.” Skjønner? “Og vi er overbevist om det.” Ser dere, de kunne ikke forklare Det. De . . .

Du kan ikke forklare tro. Det er noe som du tror, og den er så sterk at det ikke er noe annet som kan ta dens plass.

Derfor visste de at Ordet som var skrevet for den tidsalderen som de levde i, den Messianske tidsalder, at Han passet til den plassen nøyaktig. Og hva kunne de gjøre, gå tilbake til dem kalde, formelle menighetene som de hadde kommet ut fra? Sa: “Hvor skulle vi gå?” Skjønner? “Vi er fullstendig overbevist om at Du har Livets Ord.” Skjønner? Og de—de kunne ikke forklare Det, men de trodde Det. Skjønner?

³¹ Og Jesus sa det for å tynne ut folkemengden Sin, ser dere, til Han kunne få gruppen sammen. Og ut av alle de menneskene, de, forstod bare elleve av dem Hvem Han faktisk var. De visste at Han var Gud, og Gud alene. Nå, det . . .

³² Emnet mitt i formiddag er å åpenbare, eller, avdekke den Gud.

³³ Gud har alltid, i hver eneste tidsalder, skjult Seg bak et dekke, alle tidsaldre, men Han har vært Gud hele tiden. Skjønner? Men Han har holdt Seg skjult for verden, og åpenbarer Seg for Sine Utvalgte, som apostlene på den tiden. Nå, det var Gud som talte i Kristus.

³⁴ Nå, mennesket har alltid, det har vært menneskenaturen, han søkte å se (fysisk) Gud. Han har alltid ønsket å se Det. Mennesket har lagd skapninger som ser ut som Ham. De tenker på en . . . Indianerne tilba solen. Og—og vi finner, i Afrika, forskjellige former for dyr—og så videre. Og opp . . . totempålene i Alaska, og—og forskjellige former som de tror denne Gud er i. Som Paulus talte der i Athen den gangen, på Areopagos, og fortalte dem at de var overtroiske i forhold til denne ukjente Gud, for, de visste at Han var der men likevel kjente de Ham ikke.

³⁵ Og så finner vi til og med så langt tilbake som Job. Job visste at det var en Gud. Han visste det. Og det er ikke et—et—et menneske, ved sine fulle fem, som ikke vet at det må være Noe et eller annet sted. Og, nå, Job ønsket å snakke med Ham.

Og jeg vil at dere skal legge merke til hvilken form Gud valgte å snakke til Job i. Gud var tildekket da Han snakket med Job.

Han var tildekket i en virvelvind, kom ned i en virvelvind. Tror du at Gud fremdeles kommer i en virvelvind hvor du kan se? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

³⁶ Det er flere som sitter her, ganske mange, som var sammen med oss her om dagen da Han kom i en virvelvind. Fortalte oss dagen før, broder Banks Wood og dem, da Han sa: "Ta opp denne steinen, kast den opp i luften, og si: 'SÅ SIER HERREN! Dere vil se det umiddelbart!'" Og jeg plukket opp steinen, opp på toppen av fjellet, kastet den opp i luften, og det . . . selvsagt, da den kom ned igjen, startet den virvelvinden, ser dere, dens rotasjon.

³⁷ Du må gjøre noe for å få noe til å følge det. Jesus tok et stykke brød og brøt det, så ble det mangfoldiggjort ut fra det brødstykket. Han tok vann, øste det ned i en krukke. Elias tok salt, puttet det i et krus; kuttet ned en kvist, kastet den på vannet. Det er noe for å symbolisere.

Og jeg plukket opp denne steinen og kastet den opp i luften, og på vei ned startet den virvelvinden.

³⁸ Neste dag, ja, var det en forkynner sammen med oss på en jakttur. Han stod nær, og han sa til meg: "Gir Herren ut visjoner på denne måten, broder Branham?"

³⁹ Jeg sa: "Ja, men vanligvis kommer jeg ut hit for å hvile." Og akkurat da kom visjonen.

⁴⁰ Og broder Borders, jeg tror han er ute nå, han var med. Broder Banks Wood, tror jeg, og, åh, flere andre var der oppe, åtte eller ti. Og broder Banks Wood kikket etter dette. Der på fjellet, rett på den andre siden, nøyaktig, omtrent en halv mile der de syv Englene kom til syne, som var grunnen til at jeg reiste herfra og dit, som kom tilbake og fortalte . . . om de Syv Segl. Bare omtrent en halv mile derfra.

⁴¹ Og så neste dag, da dette skjedde, ja, det . . . Jeg sa til broder, denne broderen, jeg sa: "Det som er problemet ditt, du har en allergi i øyet ditt. Legene har prøvd å stoppe det et par år og de klarer det ikke. De sier at du kommer til . . . det kommer til å fortære øyet ditt." Og jeg sa: "Men vær ikke bekymret, Herren Jesus har æret din tro." Og han bare senket geværet sitt. Og jeg sa: "Din mor", nøyaktig hva hun var og hva som var galt med henne.

Og han sa: "Det er sannheten."

⁴² Broder Roy Roberson fra menigheten her, som står her, jeg antar at alle kjenner ham. Vel vitende om at han var en veteran, og vel vitende om hva som skulle skje, la jeg hånden min på skulderen hans; jeg sa: "Broder Roberson, vær forsiktig, følg med, noe er i ferd med å skje."

⁴³ Jeg gikk tilbake dit hvor jeg skulle stå, og fra luften kom en virvelvind, ned gjennom elvedalen, ovenfra, som var så kraftig at den rev steiner, åtte eller ti tommer tykke, fra toppen av fjellet,

og kastet dem to hundre yard bort. Og det tordnet tre ganger på den måten, og en Røst kom fra den. Skjønner?

44 Og alle sammen stod der. Broder Banks, som er her nå, kom bort og sa: "Var det det du fortalte meg om i går?"

Jeg sa: "Ja, sir, det var det."

Han sa: "Nå, hva sa Den?"

45 Jeg sa: "Nå, det er det bare jeg som skal vite, broder Banks, ser du, fordi det var . . . Det ville skremme folket."

46 Men Den gikk videre, det skjedde bare litt . . . reiste nordover. En liten, noen dager senere rammet Den havet, og dere så hva som skjedde omkring Fairbanks. Det var et domstegn. Nå finner vi at—at Gud fremdeles . . . Skjønner dere, det ville gitt folket panikk. Og så hadde de . . . Det måtte skje, ser dere. Det bare må skje. Tingene som må skje, må skje, uansett. Ser dere, det kommer til å skje, uansett.

47 Moses ønsket en gang å se Gud, og Gud sa til ham at han skulle stå på klippen. Og, på klippen, stod Moses og han så Gud gå forbi, og Hans rygg så ut som ryggen til en mann. Gud var i en virvelvind, og Gud . . . mens Moses stod på klippen.

48 Jeg antar at dere alle har sett bildet der ute her om dagen, vi stod ved den samme klippen. Og her er Lyset, Herrens Engel, rett der hvor Det tordnet. Stod . . . Det er rett på oppslagstavlen der nå, igjen.

49 Legg merke til, Jehova av Det gamle testamentet er Jesus av Det nye testamentet. Skjønner? Han er den samme Gud, bare forandrer Sin form.

50 Nå, noen sa her om dagen, en—en—en Baptistforkynner ute i Tucson: "Hvordan kan du si at—at Jesus og Gud er den samme Personen?"

51 Jeg sa: "Vel, det er veldig lett hvis du bare legger dine egne tanker til side, og tenker på det i Bibelske termer. De er nøyaktig det samme Vesen. Gud er en Ånd; Jesus er kroppen som Han var tildekket i. Skjønner?" Jeg sa: "Som i hjemmet mitt. For min kone, er jeg hennes ektemann. Og jeg har en ung datter, Rebekah, jeg er faren hennes. Og jeg har et barnebarn, og han heter Paul, jeg er bestefaren hans. Jeg er ektemann, far, og bestefar. Og min kone kan ikke gjøre krav på meg som far eller bestefar; hun kan kun gjøre krav på meg som ektemann. Og min datter kan ikke gjøre krav på meg som ektemann eller bestefar; hun er mitt barn. Skjønner? Men likevel er disse tre personene den samme personen. Skjønner? Det vil si Gud; Fader, Sønn, og Hellig Ånd, er bare tidshusholdningenes krav." Gud er samme, den samme Gud.

52 Gud forandret Seg Sely, forandrer Sin form. Hvis du legger merke til her i Filippene, sa Han: "Holdt det ikke for et tilranet gode, men tok på seg et menneskes *skikkelse*."

⁵³ Nå, det greske ordet der for *form*, jeg lette etter det i hele går, og forsøkte å tenke ut hva det var, jeg fant, endte opp med dette ordet *en morphe*. Det staves e-n-m-o-r-p-h-e. Kikket i den Greske, for å finne ut hva *en morphe* var . . . Jeg uttaler det kanskje feil, men grunnen til at jeg stavet det, når et lydbånd blir gitt ut, vil folket, vil de lærde, vite hva jeg—jeg mener med det. Han, da *en morphe*, det betyr at Han forandret Seg Selv. Han, Han kom ned. Nå, det greske ordet der betyr, at: “Noe som ikke kunne sees, likevel er det der, og så blir det forandret og øyet kan oppfatte det.” Skjønner?

⁵⁴ Som Elias var, i Dotan. Ser dere, tjeneren kunne ikke se alle Englene rundt der, og Gud bare forandret Seg; brakte ikke Englene ned, men Han forandret synet til tjeneren. Og der var fjellene fulle av Engler, og ild, og hester av ild, og ildvogner, overalt rundt Hans profet. Ser dere, de, Han forandret synet. Det—det er der allerede.

⁵⁵ Så, det jeg prøver å si, den Gud som alltid var, er her. Det eneste Han gjorde da Han ble menneske, Han forandret Sin maske. Skjønner? Han—Han, dette *en morphe*, Han—Han forandret Seg fra det Han var til det Han er, eller Sin maske, en ny akt.

⁵⁶ Som i et stort skuespill. Som jeg talte om i morges, oppdaterte meg liksom litt om dette om Shakespeare. Det er lenge siden. Men da Shakespeare skrev skuespillet, det . . . for Kong James av England, da han . . . rollen til Macbeth. Ser dere, Shakespeare trodde ikke på hekser; men i teaterstykket, for kongen trodde på hekser, så han måtte ta med hekser. Skjønner? Og nå, for å kunne gjøre dette, forandrer de rollebesetningen.

⁵⁷ Becky her, i *Carmen*, de spilte den på—på skolen der hun nylig ble uteksaminert for et par uker siden. Nå, kanskje en person spilte tre eller fire roller. For å kunne gjøre det, forandret han—han masken sin. Noen ganger han kommer ut, er han *denne* personen; og neste gang han kommer ut, er han en annen person. Men det er den samme personen hele tiden.

⁵⁸ Og det er Gud. Han forandret Seg fra—fra en Ildstøtte, for å bli en Mann. Så forandret Han Seg fra det, tilbake til Ånden igjen, slik at Han kunne leve i mennesket. Gud handlet ut i mennesket det Han virkelig var. Jesus Kristus, var Gud som handlet i Mennesket, i *ett* Menneske. I en Mann, det var det Han var. Han hadde forandret Seg fra Ildstøtten, og hadde så kommet inn; som var et dekke i villmarken, som skjulte Gud for Israel. Moses så formen på Hans kropp, men i virkeligheten var Han skjult hele tiden bak denne Ildstøtten, som var Logos som kom fra Gud.

⁵⁹ Nå ser vi her, siden Pinsedagen, Gud handler ikke i mennesket, eller handler . . . nå handler Han *gjennom* mennesket. Skjønner? Han handlet *i* et Menneske da, Jesus. Nå

handler Han *gjennom* mennesker som Han har valgt for denne hensikten. Gud, i form av menneske, Han forandret Seg fra formen av—av en . . . av Gud, til formen av menneske.

⁶⁰ Han kom i tre navn, tre sønners navn. Han kom i Sønnen . . . navnet til Menneskesønnen, Davids Sønn, og Guds Sønn; tre sønners navn.

⁶¹ Nå, Han kom først som sønn av Da- . . . Menneskesønn, fordi Han var en Profet. Nå, Jehova Selv kalte Esekiel og profetene: “Menneskesønn, hva ser du?” Jesus henviste aldri til Seg Selv som Guds Sønn; Han henviste til Seg Selv som Menneskesønn, fordi Skriftene kan ikke gjøres ugyldig.

Ingenting kan gjøres ugyldig i Skriftene. Ethvert Ord må skje. Det er slik jeg tror det. Det er slik Det må være, ikke fordi jeg tror det, fordi Det er Guds Ord.

⁶² Nå, hvis du legger merke til i begynnelsen, ett Ord, side en i Bibelen, i 1. Mosebok 1, finner vi ut at hele . . . All sykdommen, all lidelsen, all hjertesorgen, og alt som noen gang har skjedd med mennesker, kom fordi *én* person tvilte på *ett* Ord, forårsaket alt dette. Det er begynnelsen av Bibelen. I slutten av Bibelen, Åpenbaringen 22, sa den samme Gud at: “Hver den som tar ett Ord fra Denne, eller legger ett ord til Den.” Ser dere, det må være Ord for Ord, akkurat slik Det står.

⁶³ Så, derfor, og bare ta en liten ting som jeg . . . noen går alltid til meg om kvinnene som klipper håret sitt. Nå, for meg, så lenge hun gjør det, jeg bryr meg ikke om hvor hellig hun handler og hvor mye hun vet, hun gjør fremdeles feil. Hun kler seg i shorts og disse klærne som det; jeg bryr meg ikke om hva hun gjør, hvor mye hun kan synges, hvor bra hun kan forkynne, hva enn hun kunne gjøre, hva slags liv hun lever, det ene Ordet er fremdeles brutt. Skjønner? Ser dere, det må være hvert eneste Ord. Ikke en setning; et Ord, ett Ord! Så Bibelen er ikke til egen tydning. Det må være Ord for Ord, slik Det er skrevet. Vi må tro Det.

⁶⁴ Og ikke bare tro Det, men leve Det. Hvis vi ikke lever Det, så tror vi Det ikke; vi bare sier vi gjør det. Som jeg . . . Basert på det jeg sa for litt siden, disiplene kunne ikke forklare Det, men de trodde Det likevel, og de kom med sin bekjennelse og levde etter den. Da resten av dem gikk bort fra Det, holdt de seg til Det! De trodde Det! Det er slik vi gjør. Det er slik du må gjøre det. Uansett hva noen andre sier, tror vi Det og så handler vi på Det. Hvis du ikke gjør det, så tror du Det ikke.

⁶⁵ Nå, legg merke til at da Han kom, måtte Han komme som Menneskesønn, fordi den Hellige Skrift sa at Han ville: “Gud ville reise opp en Profet til dem.” Så Han kunne ikke komme å kalle Seg Guds Sønn, fordi det var ikke den tidshusholdningen. Han var Menneskesønnen som profeterte, for å oppfylle, og åpenbarte for dem alle tingene som hadde skjedd, og ga et

forbilde på hva Han var. Derfor var Han på jorden som Menneskesønn.

⁶⁶ Se på den syrofønikiske kvinnen som løp til Ham, og sa: “Du Davids Sønn, ha barmhjertighet med meg!” Han løftet ikke engang på hodet. Hun kunne ikke gjøre krav på Ham som Davids Sønn. Hun var en hedning.

Ikke mer enn min datter kan gjøre krav på meg som ektemann; eller, min kone, som datter. Men, hun er min datter og min kone, hun er min datter i Evangeliet. Men, på jorden, har hun ingen rett til å kalle meg en—en far. Skjønner?

Nå, legg merke til, denne hedningekvinnen kunne ikke gjøre krav på Ham som Davids Sønn. Men blinde Bartimeus gjorde det, ser dere, han var en jøde. Nå, Han kom som Menneskesønn.

⁶⁷ Du må kjenne til disse ordene og disse tingene. Se på Hattie Wright den gangen, vedrørende det Tredje Rykk. Dere husker det. Av alle ting, sa den kvinnen det rette. Du må si det rette ordet, det rette til Gud.

⁶⁸ Legg merke til nå, Han kom først som Profeten, og de korsfestet Ham. Hans Egne korsfestet Ham. Han kom som Menneskesønnen.

⁶⁹ Så etter at Den Hellige Ånd kom, var Han Guds Sønn. Gud er en Ånd. Han var Den Hellige Ånd, Guds Sønn. Han levde gjennom menighetstidene som Guds Sønn.

⁷⁰ Nå, i Tusenårsriket, vil Han bli Davids Sønn, som sitter på Tronen til Sin far, David. Han er Davids Sønn, nå.

⁷¹ Og, husk, mellom Guds Sønn . . . I Laodikea menighetstid, stengte de Ham ute. Og i Lukas, sa Han at Han ville bli åpenbart igjen som Menneskesønn, Profeten, og oppfylle resten av det. Skjønner? Skriftene passer fullkomment sammen. Menneskesønn, Guds Sønn, Davids Sønn. Hva var det? Det er den samme Gud hele tiden, bare forandrer Sin form, *en morphe*. Han bare forandrer den. Det er et stort teaterstykket for Ham. Han utspiller det.

⁷² Han kom som Menneskesønn, Profeten. Helt nøyaktig. Selv den lille kvinnen i all sin synd, der ved brønnen, hun gjenkjente Ham. Hun sa: “Vi vet at Messias kommer, som kalles Kristus, det er hva Han vil gjøre.” Ser dere, hun gjenkjente fordi hun var en forutbestemt Sæd. Så hun . . .

Der resten av dem ikke gjenkjente Det. De hadde ingenting å gjenkjenne med. De var i synd, til å begynne med.

⁷³ For, for Sine gjerninger, forandrer Han Sin form. Da kom Han i form av Menneskesønn.

For reformatorenes tidsalder, Wesley, Luther, og videre ned gjennom, så finner vi ut at de hadde klusset det så til, akkurat som israelittene gjorde, så da Han kom til syne i de siste dager, i

pinsetidsalderen, som Den Hellige Ånd, så forkastet de Den. De gjorde det samme Israel gjorde.

Og hva gjør Han nå? Vender tilbake som Menneskesønn. Og så, fra det, Davids Sønn. Ser dere hvor nære vi er? Menneskesønn, Davids Sønn, Guds Sønn. Han er åpenbart i de siste dager som Menneskesønn, ifølge Malakias 4, alle de andre profetiene gjelder denne tiden. Handler ikke mer med menigheten etter at Han . . . De stengte Ham ute; på utsiden, bankende på døren. Noen forutbestemte Sæd er der inne, fremdeles. Han må komme til dem.

⁷⁴ Og Gud, hadde uttømt Seg Selv, i mennesket. Joel 2:28, finner vi ut, Han sa: “Jeg vil utøse, Min Ånd, i de siste dager.” Nå, hvis dere legger merke til ordet der, greske ordet. Jeg kan ha tatt feil her, men det ene jeg kunne finne . . .

⁷⁵ Du må legge merke til ordene. Engelsk har noen ganger doble betydninger. Akkurat som ordet vi sier, “gud”. “Gud skapte himlene og jorden”, 1. Mosebok 1. Men nå, i Bibelen står Det: “I begynnelsen Elohim.” Nå, Elohim blir på engelsk kalt “gud”, men det var egentlig ikke . . . *Elohim* . . . Hva som helst kan være gud, ut fra ordet *gud*; du kan gjøre et avgudsbilde til en gud; du kan gjøre det pianoet til en gud; du kan gjøre hva som helst til en gud.

⁷⁶ Men det er ikke slik med ordet *Elohim*; Det betyr, “den selv-eksisterende Ene.” Skjønner? Det pianoet kan ikke være selv-eksisterende, ingenting annet kan være selv-eksisterende. Så, ordet *Elohim* betyr: “Han som alltid eksisterte.” *Gud* kan bety hva som helst. Ser dere forskjellen på ordet? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

⁷⁷ Nå, når Det står her at Han *uttømte* Seg Selv, eller *øste* ut, nå, kunne vi tenke slik, at Han “kastet opp”, det engelske ordet for *uttømte*, eller *øste* ut fra Seg, ser dere, noe gikk ut fra Ham som var forskjellig fra Ham. Men ordet *kenos* på gresk betyr ikke at Han “kaster opp”, eller en eller annen . . . Hans arm gikk av, eller Hans øyne gikk ut, en annen person.

⁷⁸ Det vil si, Han forandret Seg Selv, Han “øste Seg Selv inn i”, (Amen!), inn i en annen maske, inn i en annen form. Ikke en annen person gikk ut av Ham, kalt Den Hellige Ånd, men Det var Ham Selv. Får dere tak i det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Han, Selv øste Seg Selv inn i folket. “Kristus i dere!” Hvor vakkert, hvor underfullt, å tenke, at Gud øste Seg Selv inn i mennesket, inn i den troende. “Øse ut!” Det var en del av teaterstykket Hans, å gjøre det.

Gud, hele fylden, hele Guddommens fylde legemlig var i denne Personen, Jesus Kristus. Han var Gud, og Gud alene. Ikke en tredje person eller andre person, eller en første person; men *Personen*, Gud tildekket i menneskelig kjød.

⁷⁹ Første Timoteus 3:16: “Det skal bekjennes, stort er gudsfryktens mysterium; for G-u-d, Elohim”, stor bokstav G-u-d, i Bibelen. Henvis tilbake til det, hvem som helst. Det henviser til, i den originale, står Det: “Elohim.” “I begynnelsen, Elohim.” Skjønner? “Og, Elohim, det kan ikke benektes at stort er mysteriet om Elohim; for Elohim ble kjød, og vi rørte ved Ham.” Elohim, tildekket i menneskelig kjød! Den mektige Jehovah som dekket alt rom, tid, og over alt, ble menneske. Vi rørte ved Ham, Elohim. “I begynnelsen, Elohim. Og Elohim ble kjød, og tok bolig iblant oss.”

⁸⁰ Hva? Dette er Hans vei, rollene i teaterstykket. Det er slik Han vil utspille det, Hans måte å åpenbare Seg Selv for oss på som en annerledes person. Vi er dødelige, og Han vet det. Og vi forstår bare som dødelige. Vi vet bare som dødelige. Vi vet bare så langt sansene våre lar oss vite, og resten av det må vi tro ved tro. Vi må si at det finnes en Gud; enten vi ser Ham, eller ikke, tror vi det, likevel. Skjønner? Enten det er der eller ikke, tror vi det likevel fordi Gud sa så.

⁸¹ Akkurat som Abraham, ikke kunne se den sønnen, ingen tegn, ingen graviditet hos—hos Sarah, ikke engang noen menstruasjoner eller noe, men likevel sa Gud det. Alt håp, selv hennes—hennes morsliv var dødt, og livet i ham var borte, og livsstrømmen hans hadde tørket opp, og hennes—hennes liv hadde tørket opp inni henne. “Og likevel tvilte han ikke på Guds løfte i vantrø, men var sterk, og lovpriste, da han visste at Gud var i stand til å utføre alt Han sa Han ville gjøre.”

Det er måten vi må tro Ordet i dag. Hvordan vil det bli? Jeg vet ikke. Gud sa at det kom til å bli på den måten, og det avgjør saken.

⁸² Hvem er denne mektige usynlige Personen? Hvem er Denne som Abraham hadde sett i visjoner? Men, helt på slutten, ble Han manifestert i kjød, før sønnen kom. Gud Selv kom til Abraham i form av en mann, ved endens tid. Manifestert! Han så Ham i et lite Lys en gang; han så Ham i visjoner; han hørte Hans Røst; mange åpenbaringer. Men rett før løftessønnen, så han Ham i form av en mann, og snakket med Ham, og ga Ham mat og drikke. Skjønner? Legg merke til, Gud Selv skjult i menneskelig kjød.

⁸³ Dette er en del av Hans måte. Dette er måten Han manifesterer Seg Selv for oss på, manifesterer det Evige Ord, Gud, Jehovah gjort kjød. Som i Johannes 1: “I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og . . . I begynnelsen var Elohim, og Elohim var . . . ble Ordet, og Ordet var Elohim. Og Ordet ble Elohim.” Skjønner? Det er den samme tingen, bare utfolder seg.

⁸⁴ Slik som attributten, ser dere, den er i Gud. En attributt er din tanke. Gud i begynnelsen, den Evige, Han var ikke engang en Gud. Han var den Evige. Han var ikke engang Gud; *Gud* er “noe som tilbes”, eller noe. Skjønner? Så Han var

ikke engang det. Han var Elohim, den Evige. Men i Ham var tanker. Han ønsket å materialisere Seg. Og hva gjorde Han? Da talte Han et Ord, og Ordet ble materialisert. Det er hele bildet fra 1. Mosebok til Åpenbaringen. Ingenting er galt. Det er Elohim som materialiserer Seg slik at Han kan bli berørt, kjent. Og i Tusenårsriket, der sitter Elohim på Tronen, ser dere, det er riktig, med alle Sine undersätter rundt Seg, som Han forutbestemte før verdens grunnleggelse.

⁸⁵ Slik som en mann som bygger klokker eller lager klokker, støperen. Hver klokke må ringe forskjellig fra de andre. De samme materialene, men så mye jern, så mye stål, så mye messing, for å gi den rette “klangen”.

⁸⁶ Det var slik Gud gjorde. Han skapte denne fra den, denne til den, denne til den, inntil Han fikk nøyaktig det Han ønsket. Det var slik Han kom ned. Gud avdekket Seg Selv i en Ildstøtte ned gjennom profetene, så inn i Guds Sønn, for, Han var Gud. Ser dere, det er den samme Gud som bringer ut nøyaktig, fra fullkommenhet til fullkommenhet, fra herlighet til herlighet. Det er slik Menigheten går.

⁸⁷ Legg merke til, gjennom tidsaldrene, på samme måte, ved profetene Sine har Han åpenbart Seg Selv. De var ikke akkurat profeter, de var guder. Han sa så. For, det de talte var Guds Ord. De var kjødet som Gud var skjult i. De var guder. Jesus sa, Selv, sa: “Hvordan kan dere fordømme Meg når Jeg sier at Jeg er Guds Sønn, og deres egen lov sier at de som Herrens Ord kom til var guder?” Skjønner?

⁸⁸ Så det var Gud formet i en mann kalt en profet. Skjønner? Og Herrens Ord kom til denne mannen, så det var ikke profeten; profeten var dekket, men Ordet var Gud. Menneskets ord kan ikke handle på den måten. Ser dere hva jeg mener? Det kan ikke handle på den måten. Men potensielt var det Gud. Ser dere, Han var Guds Ord i form av en mann, kalt “en mann”.

Legg merke til, Han forandret ikke Sin natur, kun Sin form. Hebreerne 13:8, sier: “Han er den samme i går, i dag og for evig.” Så Han forandret ikke Sin natur da Han kom. Han er alltid den Profeten, ned gjennom tidsalderen, samme ting: Ordet, Ordet, Ordet, Ordet. Skjønner? Han kan ikke forandre Sin natur, men Han forandret Sin form. Hebreerne 13:8, sier: “Han er den samme i går, i dag og for evig.” Han bare forandret Sin maske.

⁸⁹ Akkurat som jeg forandret meg fra ektemann, da barnet mitt ble født, da blir jeg far. Når barnebarnet mitt blir født, blir jeg bestefar. Skjønner? Men, jeg forandrer meg ikke; det er fremdeles—fremdeles meg. Skjønner? (Og det er Gud.) Det er jeg som forandret min . . . Ser dere, det bare forandrer din form. Skjønner?

Legg merke til. Og naturen forandrer det fra en ung mann til en middelaldrende, til en gammel mann. Og slik er det, skjønner dere, du bare forandrer din form.

⁹⁰ Nå, du kunne ikke si at en liten kar som står her oppe, seksten år gammel, si han var bestefar. Han kunne ikke være det. Hans form må bli forandret. Et par år forandrer det, så blir han bestefar. Ser dere hva jeg mener?

⁹¹ Men det er samme Personen hele tiden, den samme Personen, Gud hele tiden. På denne måten åpenbarer Han Seg for Sitt folk, ved å gjøre dette. Legg merke til, gjennom Ildstøttens tidsalder, åpenbarte Han Seg for Sitt folk. I Jesu tidsalder, åpenbarte Han Seg for Sitt folk. I Den Hellige Ånds tidsalder, som Guds Sønn. Davids Sønn . . . Han åpenbarer Seg alltid på den måten for Sitt folk, slik at folk kan bli kjent med Ham. Han er skjult bak noe, legg merke til det, på samme måte, eller samme natur, hver gang.

⁹² Gud skjult i Jesus, for å utføre gjenløsningsverket på korset. Gud kunne ikke dø som en Ånd. Han er Evig. Men Han måtte sette på en maske og utføre dødens rolle. Han døde, men Han kunne ikke gjøre det i Sin Gudeform. Han måtte gjøre det i Sønneform, som Menneskesønn på jorden. Skjønner? Han måtte bli Sønneform. Så da Han vendte tilbake på Pinsedagen, var Han Guds Sønn igjen. Ser dere hva jeg mener? Får dere tak i det? Han var . . .

⁹³ Han måtte komme inn i menneskekjød, for å . . . og ingen, intet seksuelt begjær. Fordi det beviser igjen vår uttalelse om slangens sæd, ser dere, "seksuelt", uten tvil sex. Ikke epler; sex! Det er riktig. Det måtte skje. Legg merke til her, ser dere, for enhver god mann . . . Se på profetene der tilbake, men Han måtte være mer enn en profet. Skjønner? For å kunne gjøre det, måtte Han bli jomfrufødt, og viste at jomfrufødselen beviste . . . Han måtte bli født med jomfrufødsel, for å fjerne forbannelsen, Motgiften. Ser dere hva jeg mener? Så, det måtte være sex. Han beviste det ved Sitt Eget komme; Han kom ikke i seksuelt begjær, men ved jomfrufødsel. Og Han forandret Sin maske fra Jehovah til Jesus, for å kunne utføre gjenløsningsverket i dramaet som Han utspilte, i Gud på korset.

⁹⁴ Grekerne ønsket å se Ham. I Johannes 12:20, mange av dere hørte meg tale over den uttalelsen: "Herrer, vi ønsker å se Jesus." La dere merke til det?

⁹⁵ Nå, grekerne var lærde, de var mektige menn. Og de hadde en—de hadde en—en stor hengivenhet for Gud, da Paulus talte til dem på Areopagus. Og de, de—de ledet—de ledet verden i vitenskap og—og utdannelse, de var fine mennesker. Men de tilba og trodde på mytologi og så videre, bøker om kunst og trolldomskunst, og så videre.

⁹⁶ Men de—de—de ble begeistret over denne Mannen som kunne helbrede de syke og kunne forutsi ting som skjedde, til punkt og

prikke. Og de ble begeistret, derfor kom de for å treffe Ham. Nå, følg nøye med nå, ikke gå glipp av dette. Skjønner? Og de kom og de sa til Filip, som var fra Betsaida: “Sir, vi ønsker å se Jesus.” Og Filip og en annen disippel førte ham til Jesus, for å treffe Jesus.

⁹⁷ Nå, legg merke til ordene som Jesus svarte dem med, for de kom for å se Hvem Han var, og de kunne ikke se Ham. De hadde sett formen, men Han var i Sitt tempel. Gud var i Sitt tempel, skjult i menneskelig kjød. Legg merke til ordene Han sa: “Uten at hvetekornet faller i jorden, ser dere, og dør, blir det bare det ene kornet.” Skjønner? “Timen har kommet, snart vil Menneskesønnen bli herliggjort, ser dere, og Han må dra fra denne jorden. Og uten at denne timen kommer, vil dere aldri være i stand til å se Det.” Skjønner?

⁹⁸ Her, hvorfor kunne de ikke se Jesus? Han var maskert. Gud var maskert. Grekerne ønsket seg en Gud, og her var Han, men de klarte ikke å se Ham på grunn av dekket. Og det er det samme i dag, de kan ikke se Ham på grunn av dekket. Det er over ansiktene deres. Disse grekerne var maskert, eller Jesus var maskert for disse grekerne.

⁹⁹ Legg merke til, Han sa til dem: “Hvis ikke dette hvetekornet faller i jorden, blir det bare det ene korn.”

¹⁰⁰ De, de kunne ikke forstå hvordan, hvorfor de ikke kunne se Ham. Der stod en mann. De kom for å se Gud, og de så en mann. Skjønner? De kunne ikke se Gud fordi Gud var tildekket for dem. Nå, hold det i tankene, Gud var tildekket i en mann. De kunne si: “Ingen mann kan gjøre disse gjerninger uten at det er Gud. Ingen mann kan gjøre det, og her står en mann og likevel blir Guds gjerninger manifestert gjennom Ham!” Ser dere, de kunne ikke forstå at Gud var tildekket.

¹⁰¹ Han er skjult i en mann, slik Han alltid var skjult. Men, Han var skjult for dem, Han var i Sitt menneskelige tempel. Gud var i et menneskelig tempel. Nå, vær veldig forsiktig, nå er Han den samme i går, i dag og for evig. Skjønner? Gud tildekket, skjuler Seg fra verden, tildekket i mennesket. Skjønner? Her var Gud! Grekerne sa: “Vi vil se Ham.”

¹⁰² Og Jesus sa: “Et hvetekorn må falle og dø.” Du må dø til alle dine idéer. Du må komme bort fra dine egne tanker.

Akkurat som disiplene, de kunne ikke forklare om å spise Hans kropp og—og drikke Hans Blod, men, ser dere, de var døde for de tingene. De var døde til et Prinsipp, de var døde til Kristus. Uansett hva det er, eller hvor mye nederlag det så ut til at Han hadde, så trodde de Det likevel. Skjønner? De kunne se i den Mannen; en Mann som spiste, drakk, fisket, sov, alt annet, ble født her på jorden, og vandret sammen med dem, snakket med dem, hadde på seg klær som resten av dem, men det var Gud.

103 Så grekerne kunne ikke se Ham, fordi Han var skjult for dem, i et menneske. Legg merke til Hans Ord til dem: "Hvis ikke dette hvetekornet faller i jorden."

104 Gud tildekket i form av en mann, skjulte Seg fra deres blikk. De kunne bare se en mann. Men de Forutbestemte så Gud. En så en mann, en annen så Gud. Skjønner? Og det var Gud skjult i et menneske, som gjorde at begge hadde rett, men din tro på det du ikke ser. Du tror det likevel. Gud skjult i et menneske. Han var i den kroppen, og den kroppen var Hans dekke. Dekket ble revet i stykker, ser dere, for at Gud kunne bli manifestert.

105 I Det gamle testamentet, var Gud skjult da Han var på Sin nådestol; på nådestolen, ved et forheng. I Det gamle testamentet var Gud i Sitt tempel. Men folket kom inn og tilba som dette, men husk, det var et forheng (amen) som skjulte Gud. De visste at Gud var der. De kunne ikke se Ham. Ildstøtten kom aldri til syne der lenger. La dere merke til det? Det er ikke én gang i Skriften, fra den gangen Ildstøtten gikk bak forhenget, at Den noen gang viste Seg igjen, før Den kom fra Jesus Kristus. Gud var tildekket!

106 Da Han stod på jorden, sa Han: "Jeg kommer fra Gud og Jeg går til Gud."

107 Så Paulus, (etter Hans død, begravelse og oppstandelse), på vei til Damaskus, der var Ildstøtten igjen. Hva var Den? Ut fra forhenget! Ære være Gud!

108 Han var inne bak forhenget. Nå, Han var bak hva? Skinnforheng. Ser dere, "grevlingskinn", bak forhenget. Og da forhenget ble revet i stykker på korsfestelsedagen, forhenget som Han var omhyllt i ble revet i stykker på korsfestelsedagen, kom hele nådestolen til syne.

109 Nå, jødene kunne ikke forstå hvordan Gud kunne ha barmhjertighet med et syndig, fordervet folk som vi er. Men de kunne ikke se denne Ene som viste barmhjertighet, fordi Han var skjult. Han var bak nådestolen, på innsiden, med grevlingskinn hengende nedover, som dekket Ham. Før . . .

110 Før, hvis noe menneske gikk inn bak forhenget, døde det øyeblikkelig. Amen Åh, vi vil lære noe her om et øyeblikk, ser dere, om dere kan—dere kan motta Det. Å gå bak disse skinnene . . . Selv en av prestesønnene prøvde å gjøre det en gang og døde. "Ikke gå bak forhenget." Den som gikk bak . . . Hvorfor? Det var ingen gjenløsning ennå, i det. Det var potensielt. Det var bare potensielt. Og alt som er *potensielt* er ikke den virkelige tingen ennå, ser dere, bare potensielt. Det var gjenløsning . . . Synden var tildekket, ikke utelatt . . . ettergitt, rettere sagt, ikke ettergitt. *Ettergitt* betyr "skille fra og sette bort." Og blodet til sauer og geiter kunne ikke gjøre det, så Jehovah var skjult bak et forheng. Nå, bak dette forhenget der Han var skjult, å gå inn i det, en mann falt død om, hvis han prøvde å gå inn i Det.

¹¹¹ Men siden Pinsedagen, siden Korsfestelsen, da forhenget revnet fra øverst til nederst, for den generasjonen . . . Jesus var den Gud, tildekket. Og da Han døde på Golgata, sendte Gud ild og lyn, og rev i stykker forhenget fra øverst til nederst, slik at hele nådestolen kom åpenlyst til syne. Men de var for blinde til å se Det. Men, som Moses sa her, eller . . . Paulus sa, om lesningen av Moses: “Når Moses blir lest, er fremdeles det dekket over deres hjerte.” Åh, broder, søster, det var det jødene gjorde da forhenget ble revet i stykker og førte Gud ut i alles påsyn, hengende på korset. Han var midt foran øynene deres, men de kunne ikke se Det.

¹¹² Kunne det være mulig at hedningene har gjort det samme? Å Gud! Når de har hatt menighetstidene, av Guds Sønn; men nå når dekket av disse denominasjonene og slikt, dette tradisjonsdekket som vi har hatt siden Pinsedagen, da menighetstradisjonene ble revet i stykker, tingene som folket sa: “Miraklenes tid er over og disse ting”, og Gud har tatt dekket bort fra Det, og brakt Det ut helt åpenlyst, og de er klare for å korsfeste Det igjen, helt nøyaktig likt.

¹¹³ Den avdekkede Gud, klart synlig, de skulle ha sett Ham stå der. Men Han var for alminnelig, Han var en vanlig mann. De kunne ikke se Det. Ser dere, der stod en mann. “Vel”, sa de, “denne karen, hvilken skole kom Han fra?” Men, husk, da spydet traff Hans kropp, forlot Ånden Ham, templet . . . offerbenkene veltet, og lynet suste ned gjennom templet og rev forhenget i stykker. Hva var det? Der hang deres Gud på Golgata, og de var for blinde til å se det.

¹¹⁴ Viste Ham åpenlyst fram, og fremdeles ser de Det ikke! De er forblindet. Gud, tildekket i et menneske!

¹¹⁵ Husker dere, Han vendte så tilbake til Paulus etter det, og til Peter i fengslet, som Ildstøtten. Husker dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

¹¹⁶ Men i de siste dager skal Han komme tilbake igjen, men en Ildstøtte skal komme tilbake igjen for å manifestere Menneskesønnen, ser dere, for å vise Ordet, Lyset. Tradisjonene, som har vært, vil bli fjernet bort. Det er ingenting som vil hindre Det; det vil skje, uansett. Gud bare river ned denominasjonene og tradisjonene.

Hva slags Ånd vil Han gjøre det med? Som Han gjorde i begynnelsen. Se hva Han gjorde på Elias' tid, på Johannes' tid. “Tro ikke at dere kan si ved dere selv at dere ‘har Abraham til far’, for Gud er i stand til å oppreise barn for Abraham av disse steinene.” Skjønner? Ikke tenk: “Fordi, jeg tilhører *dette* og jeg tilhører *det*.” Skjønner? Gud river ned forhenget, ser dere, for å vise Hvem Han er. Ser dere, følg med på forhenget når det rives i stykker her nå, vi finner nå.

¹¹⁷ Nå, og én gang, dersom en mann gikk gjennom det forhenget, døde han øyeblikkelig. Nå er det død å ikke gå gjennom Det! Amen. Hvis du ikke klarer å bryte tradisjonsforhenget, bryte gjennom denominasjonsmuren, for å se Gud i Sin kraft, er det død. En gang var det død å gå inn, nå er det død å bli utenfor. Hele Nådestolen står klart synlig, hvem som helst kan se Den, forhenget er revet i stykker. Ære være Gud! Hele nådestolen kommer åpenlyst fram.

¹¹⁸ Hvordan Gud kunne ha barmhjertighet med usle syndere som oss, da Han skjulte Seg Selv, var et mysterium. Og nå er Det godt synlig, eller rett foran øynene, åpenbart ved Hans Ord. Det er alltid Ordet, hele tiden, det er Gud. Det er Ordet som åpner det opp. Hvis de menneskene hadde kjent Guds Ord den dagen da Jesus døde, ville de ha sett Nådestolen, de ville ha sett Hvem Han var.

¹¹⁹ “Hvem var Det da? Hvorfor ble forhenget revet i stykker?” Husk, det var død å gå inn i Det. Ingen kunne se Det. Moses så Det i en form, Det var en virvel . . . det var en—en Manns rygg. Vel, her er Det, en blødende rygg, den samme Mannen! Hva var Det? Gud ønsket å vise dem Nådestolen. Gud ønsket å vise Hvem Han var. Derfor ble forhenget i templet, revet av Guds hånd, ovenfra, fra øverst til nederst, og viste Gud klart og tydelig. Det var Jesus Kristus som hang på korset, Nådestolen. Og hva var det? Folket var for blinde til å se Det.

¹²⁰ Nå har det gjentatt seg igjen, tradisjonene deres! Hvordan, så, på Pinsefestens Dag, at Ordet kom og var i en form av “Guds Sønn”. Og de begynte å organisere det i Nikea, Rom. Og, før du visste ordet av det, ble de metodist, baptist, presbyterianer, pinsevenner og så videre. Det er organisert tradisjon inntil en mann ikke vet hvor han står.

Men, ære være Gud, Han lovet i de siste dager hva Han ville gjøre. Han ville vise Sitt Ord rett foran øynene, åpent foran oss igjen, ser dere, åpne Det opp.

¹²¹ Om de bare hadde kjent Ordet, ville de skjønt Hvem Jesus var. Hvis en mann bare kjente Guds Ord, ville han skjønt hvilken tid vi lever i og hva som skjer. De bare nektet å lytte til det Ordet. Tradisjonene deres! Hva fikk jødene til å se det? Hva? Så ut som de faktisk kunne ha sett, fordi det var åpnet opp. Det var åpnet opp for en hensikt.

¹²² Hva er dette vekkelsesmøtet for nå? Hvordan kan det bli vellykket? Hvordan kan det bli velsignet? Jeg bryr meg ikke om hvor mange etterlignere det har, eller noe annet, det . . . Da Moses gikk ut, var det en blandet forsamling som gikk med ham. Men hvorfor skjedde det? Det var Jehova Selv som tok dekket bort fra Gud, for å vise forskjellen mellom rett og galt. Hvilken er, metodist, baptist, presbyterianer, eller hvem har rett? Guds Ord er rett! “La ethvert menneskes ord være løgn, og Mine være

Sannhet.” Gud trenger ingen tolk. Han gir Sin Egen tydning. Han manifesterer Det, og ma- . . . det gir tydningen. Gud avdekker Seg Selv. Åh, du! Midt iblant oss, ser vi Hans mektige hånd fortelle oss disse tingene, gjøre disse tingene.

¹²³ Har noe om det i kveld, ser dere, om hvordan følge med på Guds hånd, hva Den gjør, hvordan Den åpenbarer seg. Skjønner?

¹²⁴ Og folk sier: “Åh, Det er tøv. Det der er fanatisme. Det er ingenting med Det. Det er tøv. Det er Beelsebul. Det er en djevel. Det er spådom. Det er *dette*.” Ser dere, det samme som de sa om Ham.

¹²⁵ Å menighet, og hvis dette lydbåndet går ut, kan dere ikke se, forkynnere av Evangeliet, hvor dere lever? Kan dere ikke se tiden vi er i? Gud, viser Seg Selv, setter til side . . . Se, Han tok tempelforhenget og rev det i stykker, slik at de kunne se Gud klart og tydelig, og de var for blinde til å se Det. Og Han har gjort det samme i dag, lagt Sitt Ord rett ut i forgrunnen, det Han lovet. Ethvert løfte i Ordet, ligger rett foran oss, klart og tydelig!

¹²⁶ Vet dere hva hedningemenigheten gjør? Det samme den jødiske menigheten gjorde, for blinde til å se Det. Det er alt. Det vil være over hjertene deres akkurat som det var på den tiden.

¹²⁷ Legg merke til, død, å holde seg unna Det nå. Du må gå inn i Det gjennom dette forhenget, ellers vil du ikke. Hvordan Gud kunne vise dem nåde, men husk hva det var, at Gud manifesterer det som var bak forhenget. Se hva som var bak forhenget, Ordet! Hva skjulte det? Ordet! Hva var det? Det var i arken. Det var Ordet som forhenget skjulte. Skjønner? Og Jesus var Ordet, og Han er det Ordet, og forhenget av Hans kjød skjulte Det.

¹²⁸ Og i dag skjuler tradisjonsforhenget Ordet igjen, som sier: “Det er ikke slik.” Men Det er slik! Gud vitner om Det, og viser Seg fram så klart som solen, foran alle, og de klarer ikke å se Det. Gud, vær oss nådig.

¹²⁹ Som forbilde, kom Moses fra Guds Nærvær, med Guds Ord for den tidsalderen. Følg nå med, vi er nå i 2. Mosebok 19. Ikke gå glipp av dette nå. 2. Mosebok 19, Moses kommer fra Guds Nærvær, eller 20 og 21, 19:20 og 21. Moses kommer fra Guds Nærvær. Han har vært i Ordet. Ordet har blitt skrevet. Og han, i Guds Nærvær, med Ordet, han hadde Ordet for den tidsalderen. Det er et Ord for hver tidsalder. Og Moses kom fram, ansiktet hans skinte så! Skjønner? Ordet var i ham, klart for å bli manifestert, gitt ut til folket.

¹³⁰ Det sanne Ord, Gud hadde skrevet Det, og Det var hos Moses. Legg merke til, Det var hos Moses og var klart for å bli manifestert. Han var Ordet til dem, han var det levende Ordet, skjult. Dekket seg selv, Moses måtte legge et dekke over sitt eget ansikt. Hvorfor? Han var Ordet. Amen. Inntil det Ordet ble gjort kjent, måtte Moses dekke seg til. Amen!

Ser dere Det? Hvor enn Ordet er, er Det tildekket.

¹³¹ Moses hadde Ordet. Nå, husk, etter at Ordet ble manifestert, ble Moses Moses igjen. Skjønner? Men mens Ordet var i ham for å bli gitt ut, var han Gud; vel, han var ikke Moses lenger. Han hadde Herrens Ord for den tidsalderen. Ingenting kunne røre ham før det var over; hadde Ordet med seg. Så, derfor, da han kom, snudde folket hodene sine; de kunne ikke forstå. De hadde blitt forandret. Han var en annen person. Han kom med Ordet. “Og han la et dekke”, sier Bibelen, “over ansiktet sitt”, for han hadde Ordet. Og han var Ordet til dem.

¹³² Hør nå her, hvis Moses . . . Å broder, dette kommer til å bli en fornærmelse. Men hvis Moses . . . Som Paulus sa her i 2. Korinterbrev, det 3. kapitlet. Hvis Moses måtte dekke til ansiktet sitt med den slags Herlighet over seg . . . ser dere, fordi det var naturlig herlighet, det var en naturlig lov. Og hvis Moses, som visste at den loven måtte forgå, men Herligheten var så sterk at det forblindet folket, så de måtte legge et dekke over ansiktet hans, hvor mye mer vil Det bli? Åndelig forblindet folk! Hm-hmh. Den herligheten skulle svinne bort, men denne Herligheten vil ikke svinne bort. Skjønner? Moses hadde de kjødelige lovene, fordømmelsen, ingen nåde, ikke noe; den bare dømte deg. Men Denne vi snakker om . . . Den hadde ingen tilgivelse, den bare fortalte deg hva du var. Denne gir deg en vei ut.

¹³³ Og når Ordet blir avdekket, åh, du store, hva slags ansikt vil Det bli? Det vil måtte være tildekket. Det må være tildekket. Legg nå merke til det. Så Ånden er tildekket i et menneskelig tempel, ser dere, Han for å tale de naturlige ordene med et naturlig dekke.

¹³⁴ Nå, Paulus taler her nå, og i denne—denne sammenheng, Ånds-Ordet: “Er vi tjenere, ikke bokstavens, loven; men dyktiggjorde Åndens tjenere”, slik at Ånden tar bokstaven og manifesterer Det.

¹³⁵ Det var kun lov, du måtte gå og se på den, si: “Du skal ikke drive hor. Du skal ikke stjele. Du skal ikke lyve. Du skal ikke gjøre *dette, det* eller *hint*.” Skjønner? Du måtte se på det.

¹³⁶ Men dette er Ånden som kommer på Løftesordet for *denne* tidsalderen, og bringer fram og manifesterer, ikke to steintavler, men den levende Guds Nærvær. Ikke en mytisk tanke noen har funnet på, eller en eller annen tryllekunst, et bedrag; men selveste Guds løfte åpenbart og manifestert rett foran oss. Hva slags dekke vil det være bak? Og å—å løse det . . .

¹³⁷ Ser dere, det var så mektig at folket til og med sa, de sa da de så Jehovah komme ned i denne Ildstøtten, og begynte å ryste jorden, og—og tingene Han gjorde, og fjellet i brann. Og selv hvis noen prøvde å gå til det fjellet, gikk de til grunne. Det var så mektig at selv Moses var redd for rystelsen. Så, hvis Han bare

rystet fjellet den gangen, vil Han denne gangen ryste himlene og jorden.

138 Hva med Denne Herligheten? Hvis det var dekket med et naturlig dekke, er dette veldig . . . dekket av et åndelig dekke. Så ikke prøv å se på det naturlige; bryt inn i Ånden og se hvor du er, se hva slags tid vi lever i.

139 Gir Det noen mening for deg? Ser dere, Det er et åndelig dekke som er over folket, sier: “Jeg er metodist. Jeg er like god som noen. Jeg er baptist. Og jeg er pinsevevnn.” Forstår du det ikke, at den tingen er et tradisjonsdekke? Det skjuler Gud for deg. Det er dette som hindrer deg fra å nyte alle . . .

Åh, du sier: “Jeg roper og hopper opp og ned.”

140 Han sa: “Hvert eneste Ord!” Eva trodde hvert eneste Ord bortsett fra ett. Skjønner? Det er hele Guds Ord, løftet for denne tiden manifestert. Skjønner?

141 Legg merke til det nå idet vi går videre. Har massevis å tale over her, men jeg har rundt tjue sider, men det . . . med—med notater, men jeg—jeg vil ikke tale over alt sammen. Ser dere, jeg skal skynde meg.

142 Han blir dekket med et naturlig dekke før han kunne tale Ordet til folket. Nå, Gud må dekke Seg til, som Han lovet, i menneskelig kjød. Gud! Får dere tak i Det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Gud må dekke Seg til i menneskelig kjød, og la et åndelig dekke over dem, (sier: “Vel, jeg er *dette* og jeg er *det*”), for å kunne tale til folket. Når det er dekke, som er tradisjonsdekket, er revet i stykker, så . . . det de sier: “Ja, miraklenes dager er over.”

143 En kar sa til meg her om dagen, en—en liten baptistpredikant der ute, kom til meg, broder Green, og han sa: “Broder Branham, her er en ting jeg har imot deg.” Han sa: “Du prøver å få folket . . .” Det var nede i Ramada Inn, da vi hadde møtet der nede. Sa: “Du prøver å få folket til å tro på en apostolisk tidsalder, å leve i dag som om de var i den apostoliske tidsalderen.” Sa: “Den apostoliske tidsalderen tok slutt med apostlene.”

Jeg sa: “Gjorde den?”

“Ja.”

Jeg sa: “Hvem var talsmannen i den apostoliske tidsalderen?”

Han sa: “De tolv apostlene på den øvre sal.”

144 Jeg sa: “Da var Paulus utenfor.” Jeg sa: “Talsmannen var Peter. Og Peter sa, på Pinsefestens Dag, da de så alt dette finne sted, og Den Hellige Ånd virket, han sa: ‘Løftet tilhører dere, og deres barn, og alle dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud vil kalle til Seg.’ Hvis Han fremdeles kaller, så er den samme Tingen her. Når sluttet den apostoliske tidsalderen da?”

Den apostoliske tidsalderen slutter når Gud slutter å kalle.” Han sa ikke ett ord til men plukket opp hatten sin og gikk bort.

145 Det trengs Ordet for å gjøre det. Det er Ordet. Jesus sa til satan: “Det er skrevet.” Skjønner? Slik er det: “Det er skrevet.”

146 Jeg sa: “Peter sa at det aldri ville ta slutt. Så mange som Herren kalte, denne Velsignelsen var for dem. Nå sier du: ‘Han stoppet.’ Når?”

“Ingen såre følelser?”

Jeg sa: “Nei, sir, ikke det minste. Gå videre.” Hm-hmh. Akkurat der. Skjønner?

147 Peter sa at det var for alle Gud ville kalle på, ville få den samme apostoliske Velsignelsen. Det er—det er Herrens Ord. Skjønner?

148 Nå, det naturlige dekket. Gud, Ordet, tildekket i menneskelig kjød. Hva var det? Gud var tildekket i Moses. Gud var i Moses, tildekket, og Guds Nærvær var i ham. Han var så fullkommen med det Ordet i seg på den måten, at han måtte dekke til ansiktet sitt. Og det var en stadfestet profet som åpenbarte Ordet og sa til dem: “Du skal ikke! Du skal! Og du skal ikke!” Skjønner?

149 For å gi Sitt Ord til den generasjonen, skjulte Han Seg i et menneske, ellers ville Ordet ha forblindet selv de utkalte. Skjønner? Selv folket som var der ute, de kunne ikke klare å se det. I—i 2. Mosebok finner vi at, de sa: “La Moses tale, ikke Gud.” Ser dere hvorfor Ildstøtten ikke kommer så ofte til syne? Skjønner?

150 Gud sa: “Jeg—Jeg—Jeg vil gjøre det. Jeg vil reise opp en Profet til dem.” Amen! “Jeg vil reise opp en til dem.” Og Han kom helt nødvendig. “Jeg vil reise opp, og Han vil ha, være Ordet.”

151 Han sa: “Hvis de ønsker å se hva Ordet er . . .” Sa: “Nå, Moses, Jeg viste Meg for deg der ute, den brennende busken.” Sa: “Jeg vil komme ned og sette fjellet i brann.” Sa: “De vil se at du har fortalt sannheten. Jeg vil vise Meg her på den—på den—den samme brennende måten. Jeg vil vise Meg her og bevise for folket, Jeg vil stadfeste din tjeneste.” Det var det Han fortalte Moses her, så mange ord.

152 Legg merke til, Han sa: “Nå vil Jeg—vil Jeg herliggjøre deg foran folket.” Sa: “Nå, du fortalte dem at Jeg møtte deg der ute i den brennende busken; nå vil Jeg komme ned, samme Ild, og Jeg vil la folket se at du ikke løy om Det.” Du kan vitenskapelig bevise Det, til og med, hvis du ønsker. Skjønner? “Jeg vil komme rett ned og la dem vite.”

153 Og da Han begynte å tordne, da Jehova begynte å tordne, sa folket: “Nei! Nei! Nei! Ikke la Jehova tale; vi vil—vi vil dø.”

154 Ser dere, Han måtte være tildekket, så Gud dekket Seg til i Moses og ga Moses Ordet. Og Moses kom ned og talte Herrens

Ord, med et dekke over sitt ansikt. Stemmer det? Jehova tildekket i en profets skikkelse, fordi det ville uten tvil . . . Og Gud sa Han ikke ville tale til dem lenger på den måten. Han ville bare tale til dem ved en profet. Det var den eneste måten Han noen gang ville tale fra da av. Det er den eneste måten Han noen gang har talt. Det er riktig. Aldri noen annen måte. Han lyver ikke.

¹⁵⁵ Legg merke til dette, kun Moses hadde Ordet. Nå, det var ikke en—en gruppe som kom ned, det var ikke bare fariseerne, eller saddukeerne, eller det var ikke en—en bestemt sekt eller klan. Det var Moses! Han hadde én mann. Han kan ikke ha to eller tre forskjellige sinn. Han tar én mann. Moses hadde Ordet, og Moses alene. Selv ikke Josva hadde Det. Ingen andre hadde Det. Amen! Josva var en—en general; Josva var en hærfører; Josva var en troende, en kristen. Men Moses var en profet! Ordet kan ikke komme til Josva; Det må komme til Moses. Han var hovedprofeten for tiden. Legg merke til, Ordet kom ikke til Josva før Moses var borte. Nei, sir. Gud handler med én om gangen Gud er én. Skjønner? Nå, kun Moses hadde Ordet, ikke en gruppe.

¹⁵⁶ Hør her, Gud advarte alle mot å prøve å følge Moses inn i forhenget; etterlignere. Skjønner? Kvinne, mann, prest, hvem enn det var, hvor gudfryktig, hvor mann, hvor mye ære, hvor mye de var; Han advarte: “La Moses komme alene! Og hvis noe menneske, selv et dyr, berører det, må det bli drept rett der.” Trå aldri innenfor det forhenget. Det forhenget tilhører én person. Det Budskapet er ett. Skjønner? I templet, gikk én mann inn én gang i året, salvet og forberedt til å gå inn; ikke for å bringe ut Ordet, men for å ofre blod. Bare å gå inn der fremfor Den, kun én. En hvilken som helst annen mann døde. Skjønner?

¹⁵⁷ De dør åndelig nå. Dette er et åndelig forheng. Skjønner? Det var et naturlig forheng. Dette er et åndelig forheng. Skjønner? De går stadig rett inn bak der, du kan snakke til dem. “Åh, jeg vet! Jeg vet det, men jeg . . .”

Jeg sa: “Kom igjen, det er helt i orden, det bare vitner . . .” Husker dere, den siste plagen i Egypt var død, før utgangen. Den siste plagen på jorden er åndelig død, før utgangen. Da vil de bli kremert og gjort til støv, og de rettfærdige vil gå ut på asken deres. Men det siste er åndelig død, å forkaste Ordet.

¹⁵⁸ Legg nå merke til dette, Gud advarte alle mot å prøve å følge Moses inn i Ildens forheng. Moses måtte være tildekket, han måtte komme ut derfra. Moses gikk inn som Moses, gikk inn i denne Ildstøtten; og da han gikk ut igjen, var han tildekket. For, han gikk inn Dit, ut av tradisjonene sine, de eldstes tradisjoner. Han hadde *sett* Ildstøtten, men nå går han *inn i* Ildstøtten. Skjønner? Amen! Og han kom fram, tildekket. Guds Ord i en mann, tildekket! Her kom han gående ut, åh, du store, jeg kan se det. Advarte alle andre mot å prøve det, ingen kan etterligne Det. Det bør du la være. Skjønner? Selv en prest eller en hellig

mann, hvem enn det var, kardinal, biskop, hva som helst, som prøvde å gå inn i det forhenget, døde. Gud advarte dem. Vi vil ikke ha noen etterligninger.

¹⁵⁹ Hans Ord er åpenbart for én. Det har alltid vært, en profet kom med Herrens Ord, hver tidsalder, hver gang, ned gjennom Skriften. Ordet kommer til én. I enhver tidsalder, det samme, selv i menighetstidene, fra den aller første til den siste. Andre har sine plasser, det er riktig, legg merke til det, men hold dere unna Ildstøtten. Skjønner? Hvilken leksjon vi lærer her! Ser dere, alle ønsket å være en Moses, og alle . . .

¹⁶⁰ Husker dere hva Datan og dem sa der ute? De sa: “Nå, Moses, vent her bare et øyeblikk! Du tar på deg for mye, ser du. Nå, det er andre menn her som Gud har kalt.”

¹⁶¹ Det er sant. De, hver enkelt, fulgte fint etter så lenge de gikk framover, men da en prøvde å stige opp og ta Guds stilling som Han ga Moses, som var forutbestemt og ordinert for den jobben, prøvde å ta den, da kom ild ned og åpnet opp jorden og slukte dem rett ned i den. Skjønner? Skjønner? Vær forsiktig. Skjønner? Bare vær en god, gudfryktig kristen for Gud, som tror Ordet. Skjønner? Hold deg unna Ildstøtten. Hvilken lærepenge!

¹⁶² Gud hadde først vist Seg for Moses i en brennende busk, Gud var tildekket i Ildstøtten. Hør nå nøye etter et øyeblikk. Gud, kom først til Moses, Han var tildekket. Gud var i en Ildstøtte, skjult bak i en busk, ser dere; som bak skinnene, ser dere, bak ved nådestolen ved alteret. Skjønner? Han var tildekket. Han er alltid tildekket. Og da Han kom til Moses, var Han i en Ildstøtte, tildekket i Ildstøtten. Men her, foran folket, stadfestet Gud ham ved den samme Ildstøtten. Skjønner? Moses sa . . .

¹⁶³ Følg med nå. Forstår dere? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Lar dere sinnene deres strekke seg langt ut? Kan dere? Kan . . . “Den som har øre, la ham høre.” Skjønner?

¹⁶⁴ Da Gud viste Seg for Moses, var det i en Ildstøtte, da Han kalte ham til hans tjeneste. Og Moses kom og fortalte folket om det. De kunne ikke tro det, selv om han hadde gjort mirakler og så videre. Men, denne gangen, viste Han Seg synlig, vitenskapelig og stadfestet at Moses' tjeneste var den samme Gud som talte til ham, fordi Han kom til syne i form av Ildstøtten og satte fjellet i brann. Og Den kom til Moses i en busk, talte til ham. Ja vel.

¹⁶⁵ Guds første tilsynekomst, for Moses, i den brennende busk, dekket. Foran folket, dekket Gud Seg til igjen og stadfestet Moses, ved dekket, ved å dekke Seg til med den samme Ilden, samme Ildstøtten kom ned. Fra—fra da . . . Fra dem, slik at de bare kunne høre Guds Ord. Forstår dere det? Kun Ordet, de hørte Hans Røst. For, Moses var, for dem, det levende Ord. Moses! Ser dere, Gud hadde stadfestet Ordet så mye ved Moses! Ser dere, Moses sa . . . Gud sa til Moses: “Gå ned der. Jeg vil være med

deg. Han er . . . Ingenting skal kunne stå seg imot deg. JEG ER DEN JEG ER.”

¹⁶⁶ Moses kom ned og sa: “Dere tror kanskje ikke dette, kanskje, men Gud viste Seg for meg i Ildstøtten og Han fortalte meg disse tingene.”

¹⁶⁷ “Åh, vi har alle slags ting som pågår.” Farao sa: “Vel!” Pastor Farao sa: “Vel, du har en billig tryllekunst. Men, jeg har tryllekunstnere her som kan gjøre en slange til . . . en kjepp—en kjepp til en slange. Kom hit, tryllekunstnere.” Og de kom dit og gjorde det samme.

¹⁶⁸ Moses visste. Ingenting forstyrret ham. Hvor mange etterlignere de hadde, spilte ingen rolle. Moses bare stod stille. Før en visste ordet av det, kravlet de rundt en stund, og, med ett, bare slukte Moses’ slange resten av dem. Skjønner? Hvorfor? Som apostlene, de kunne ikke forklare Det. Moses visste ikke hvordan Gud ville gjøre det, men Han ville gjøre det.

¹⁶⁹ Husk, Han sa at Jambres og Jannes ville vende tilbake i de siste dager, ser dere, etterlignere. “Og ville forføre selv de Utvalgte om det var mulig”, Matteus 24,24. Skjønner? Helt nøyaktig de samme tingene, gjør de samme slags miraklene og alt. Se på Ordet! Se på Ordet! Den som sier han gjør et mirakel og fremdeles tror at det er tre Guder, og det er mange av disse; hold deg unna det slaget. Vi vet at det er—det er feil, ser dere, ikke noe slikt. Skjønner? Ordet, ethvert Ord, ethvert Ord som går ut av Guds munn! 1. Mosebok, ett Ord! Her borte, sa: “Ikke ta bort eller legg til ett ord.” Ser dere, Det må være det samme Ordet. Skjønner?

¹⁷⁰ Legg merke til dette, folket hadde sett at noe hadde skjedd. Moses hadde blitt tildekket som en . . . Han var en profet, og Gud hadde stadfestet Sitt Ord nå, gått ned dit. Og han hadde sett tegn og under. Og så, videre, ble dette folket atskilt for seg selv, en menighet. Ser dere, *menighet* betyr “kalt ut”. Skjønner? Etter at de var kalt ut av verden og ble et folk, ser dere, så lot Gud Seg Selv bli kjent at Han var Ildstøtten. Han stadfestet Moses’ budskap. Skjønner? Han var Ildstøtten. De hadde kanskje tatt bilde av Den, antar jeg, hvis de hadde hatt kameraer, fordi den stod helt i Brann. Men de—de stadfestet at, Gud stadfestet at Budskapet var riktig. Budskapet var for hånden, alt var det, de stod foran utvandringen da. Tildekket Sin profet for dette utvandringfolket.

¹⁷¹ Folket, tenk, så at noe hadde skjedd med ham. Han var nå annerledes enn resten av israelittene. Han var annerledes, hans budskap var annerledes, han var annerledes enn prestene, han var annerledes enn alt annet. Ser dere, han var en annerledes person. Folket så at noe hadde skjedd. Gud hadde tildekket Seg i Sin profet, for å tale Sine Ord til dem. Det var det Han hadde gjort. Moses var det levende Ord til folket, tildekket av Ildstøtten,

og talte det som senere skulle bli tildekket av grevlingskinn. Skjønner?

172 Ordet måtte komme fra Moses, først. Skjønner? Moses hadde Ordet. De var skrevet av Gud, ingen kunne tolke Dem, Moses måtte tolke Dem, først. Det var grunnen til at han dekket til ansiktet sitt, fordi han . . . Ser dere Det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Skjønner?

Her er Det. [Broder Branham plukker opp Bibelen sin—Red.] Vi kunne plukke Den opp, bære Den, og alt annet der, men Den er nødt til å bli åpenbart. For å kunne åpenbare, måtte Moses bli Gud for folket.

Du sier: "Det er tøv."

173 Vel, Han sa, sa til og med til Moses, Selv: "Du skal være Gud, og Aron skal være din profet! . . .? . . ." Skjønner? Så der kom Han, ser dere, Han måtte tildekke Seg, fordi Gud er alltid bak et dekke. Åh, du! Ser dere Det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Gud er skjult fra offentligheten.

174 Sa: "Får, Jeg takker Deg, for Du har skjult Det for de vise og forstandige, og åpenbart Det for de små, for de som ønsker å lære." Skjønner?

175 Gud skjulte Seg bak dekket. Moses dekket til ansiktet sitt. Moses var det levende Ord tildekket da. Folket så Ildstøtten, sa: "Nå er vi overbevist." Skjønner? "La Moses tale." Skjønner? "La ikke Gud tale, for da dør vi." Moses gikk rett inn i Ildstøtten. Skjønner?

176 Og sa nå, Han sa: "Nå vil Jeg—Jeg ikke tale til dem på denne måten lenger. Jeg vil gi dem en profet." Skjønner? Og det er slik Han alltid har gjort det. Skjønner? Sa: "Nå la dem gå opp." Men denne profeten må ha dette Ordet. Hvis han er tildekket med en tradisjon, har Gud aldri sendt ham. Hvis han er tildekket med Ordet, vil Gud stadfeste Det. Gud tolker Sitt Eget Ord. Moses talte Dem; Gud tolket Dem. Amen.

177 Moses sa: "Herren sa så!" Og Herren gjorde nøyaktig det Han sa. Det gjorde Det riktig.

178 Nå, Han sa: "Nå, Moses, du forstår. Folket forstår nå. Ser dere, Jeg har vist deg, Jeg har stadfestet deg." Gud hadde tildekket Seg i denne profeten, for å tale Sitt Ord til folket. Moses var den levende Gud for dem, det levende Guds Ord manifestert. Det er derfor ansiktet hans er tildekket. Skjønner?

179 Og vet du at det samme dekket er i en ekte kristen i dag, for de vantro? De ser kvinnene med langt hår og slikt, sier det er . . . "Se så gammeldags." Kvinner tvinner håret opp bak, sier: "Har et flatt dekk, reservedekk der oppe." Ser dere, Det er helt tildekket. De er blinde. "Åh", sier de, "jeg har en Ph.D, L . . ." Jeg bryr meg ikke om hva du har, du er fremdeles uvitende om

Ordet. Helt riktig. “Åh, det, det er bare en liten ting. Jeg . . .” Ta de små leksjonene først.

¹⁸⁰ Hva med folk som sier at de er tildekket i Guds Nærvær, og forkynner en eller annen menighetstradisjon? Åh, kjære vene! Den som legger til og tar bort, og alt annet, ved å tilsette sine egne temaer og sine egne tanker, og ikke Guds Ord, ser dere, hvilket dekke? Det er et kirkelig dekke. Gud har revet bort det dekket og åpnet det opp!

¹⁸¹ De sier: “Det finnes ikke noe slikt som profeter. Det finnes ikke noe slikt, i disse siste dager, som apostler og profeter. Det finnes ikke noe slikt som Guddommelig helbredelse. Det finnes ikke noe slikt som seere, lenger. Det finnes ikke noe slikt som at Markus 16 blir oppfylt. Apostolisk tidsalder er over.” De dekket Det til for folket. Men Gud gikk rett ut med Sin Hellige Ånds Ild, og rev det i stykker fra øverst til ned- . . . [Tomt spor på lydbåndet—Red.] Gud har revet i stykker forhenget.

¹⁸² Moses var dekket, det levende Guds Ord skjult bak menneskelig kjød. Ildstøtten var i Moses, selvfølgelig, og talte det som senere skulle bli skjult bak grevlingskinn, ser dere.

¹⁸³ Nå, som, Ordet, Ordet ble brakt fram, så ble Det skrevet ut, så ble Det lagt bak og fremdeles tildekket, for Gud var alltid i Ordet. Amen! Han er Ordet, alltid. Han var i Ordet. Det var derfor Ordet måtte være tildekket.

¹⁸⁴ Åh, broder, søster, får dere tak i Det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Se! Ser dere det ikke? Det har vært tildekket gjennom disse tidsalderne, i henhold til det Gud sa, og Det vil bli åpnet i de siste dager, de Syv Segl ville bli brutt, og alt sammen vil komme rett foran øynene for folket, hva som har funnet sted hele veien. Tiden for den syvende engels Budskap, alle Guds mysterier skulle bli gjort kjent i Elias, denne siste tid; hvordan Kristus er satt utenfor Sin menighet, Guds Sønn; hvordan Han er åpenbart som Menneskesønn igjen; hvordan Menigheten skal bli satt i stand, og alt for den siste tid, ingen læresetning, ingen denominasjon, bare helt og holdent Ordet som lever i den enkelte. “Jeg vil ta en, og la en bli igjen. Jeg vil ta *denne*, og la *den* bli igjen.” Skjønner? Det er bare . . . Det er ingen forpliktelser, ingen denominasjoner, ingen bånd eller noe; det er hjertet med Gud, og Ham alene. Skjønner?

¹⁸⁵ Legg merke til, tildekket i menneskelig kjød. Moses med Ordet, talte det som senere ble satt bak grevlingskinn. Så at . . . På samme måte er Kristus vår Moses. Kristus er vår Moses. Han var Gud tildekket i menneskelig kjød, tildekket i menneskeheten, i kjød. Det er riktig. Og Han er den samme i går, i dag og for evig. Han var tildekket av grevlingskinn. Han var tildekket. Og denne gangen er Han tildekket i en Mann. Skjønner? Legg nå merke til, “samme i går, i dag og for evig”, lovet Sitt Ord

til *denne* tidsalderen. Han er fremdeles Kristus, Løftesordet til denne tidsalderen, tildekket i menneskelig kjød. Ordet er Gud.

¹⁸⁶ Salvelsen er en person. Ordet *Kristus* betyr “en som er salvet”, ser dere, “den salvede”. Derfor var Moses Kristus på hans tid, han var den salvede. Jeremia var Kristus på hans tid, med en porsjon av Ordet for den tiden.

¹⁸⁷ Men da Jesus kom, kom Han som den Salvede Gjenløseren; og det var både Moses og alt som var i Moses, og hele Ordet, og hele Guddommens fylde var i Ham. Det var derfor hele tempelforhenget ble revet i stykker, og nådestolen kom helt til syne, Han var den salvede Ene.

¹⁸⁸ Legg merke til nå, dekket i menneskelig kjød, Løftesordet til denne tidsalderen må også være tildekket. Legg merke til det. Syndeglade menighetsmedlemmer og syndere kan ikke se Det på grunn av det menneskelige dekket.

¹⁸⁹ Det var grunnen til at de ikke kunne se Ham. “Men, Han er jo en mann. Hvor kom Han fra? Hvilket medlemskort har Han? Hvilken menighet tilhører Han?” Jeg ønsker å tale over det i kveld: “Hvilken menighet tilhører Han?” Skjønner? Og så, ser dere, nå: “Hvilken menighet tilhører Han, hvilken—hvilken gruppe? Hvilken skole hadde Han? Hvor fikk Han utdannelsen Sin? Vel, denne Mannen ble født, ifølge tradisjonen, eller ifølge legenden om Ham her omkring, ble denne Mannen født utenfor ekteskapet. Ja, Han, uten tvil, er Han av djevelen. Ser dere, Han er—Han er av djevelen. Han ble født utenfor ekteskapet, og Josef giftet seg bare med henne for å hindre at hun ble steinet, for hun var en horkvinne. Og den Mannen kommer her og forteller oss prester hva vi skal gjøre?”

¹⁹⁰ Og der stod Gud, og åpenbarte Ordet, ropte: “Min Gud, hvorfor har Du forlatt Meg?” De samme sangene som de sang i templet, som David hadde skrevet til dem for mange år siden, pekte på Kristus. “Alle Mine ben de stirrer på Meg. De gjennomstunget Mine hender og Mine føtter.” Og der stod de, og sang det, og den samme Mannen døde på korset. Og da de var ferdige og . . .

¹⁹¹ Da Han døde, kom Himmelens Gud ned, slik Han gjorde på Sinaifjellet, med Hellig Ild, og brente bort tempelforhenget fra øverst til nederst, rev det i stykker. Og hva kunne de gjøre? Se rett ut der av tempelvinduet, på Golgata, og der var Gud synlig for alle, Offeret.

¹⁹² Men de ser Det fremdeles ikke, i dag. Gud har i denne siste tid revet bort tradisjonene, og brakt Ordet for denne tidsalderen klart synlig for alle, og de vet Det fremdeles ikke. De vet Det ganske enkelt ikke. Det er—det er så enkelt. Ser dere, det er bare så enkelt. Det er så langt bort fra verdens ting.

¹⁹³ Jeg talte her om dagen på en bestemt samling, om: “Å være en skrue.” En av disse dager vil jeg tale over det: “Å være en

skrue.” Vi er alle skruer for noen, derfor—derfor vil jeg være en for Kristus. Paulus sa at han “ble regnet for en dåre.” Ja visst, du må være det. Ser dere, det trengs en skrue for å holde tingene sammen. Skjønner? Det er riktig.

¹⁹⁴ Så legg merke til dekket, det menneskelige kjødet. Nei, nå, de synde glade menneskene kunne ikke se det. De tradisjonelle, religiøse menneskene, de kunne ikke se det, fordi Han var en mann. Hvorfor? Det menneskelige kjødet skjulte Gud.

¹⁹⁵ Nå, hvis Han hadde vært en mektig Ildstøtte som kom ned, ser dere, en mektig Ildstøtte hadde kommet ned og vist dem hva Han var, at Han var denne mektige Ildstøtten, så hadde de kanskje trodd på det; hvis Jehova hadde gjort det.

Men dere ser hva Han gjorde, slik at Han kunne forbigå alle de smarte, vise menneskene, Han bare åpenbarte Seg slik Han lovet Moses, ser dere: “Jeg vil tale til dem gjennom en Profet.” Og Han var Menneskesønnen, en Profet. Og noen av dem gjenkjente Det, omkring ett hundre prosent av ett hundre i verden, de trodde Det; resten av dem gjorde det ikke. Men, Han var det, like fullt.

¹⁹⁶ Men der stod den Mektige Gud synlig for alle, Nådestolen! Han døde da Hans Egne barn sa . . . Hans Egne barn der, sa: “Vi vil ikke ha Ham! Bort med Ham!” Spyttet på Ham.

¹⁹⁷ Et forbilde, langt tilbake, da David gikk fra templet, forkastet konge. Gikk nedover gaten, og en liten, forkrøplet kar kravlet bortover, som aldri hadde likt ham, han kalte ham “hykler” eller noe, spyttet ham rett i ansiktet. Og vakten trakk sverdet, sa: “Skal jeg la hodet bli værende på den hunden; som spyttet på min konge?”

¹⁹⁸ David sa: “La ham være, Gud sa det til ham.” David skjønnte sannsynligvis ikke hva han sa. Gikk opp på fjellet, og kikket tilbake, og gråt.

¹⁹⁹ Åtte hundre år fra da, klatret Davids Sønn opp det samme fjellet, kikket ut, og gråt over Jerusalem, en forkastet Konge. Og de spyttet Ham i ansiktet.

²⁰⁰ Forstår dere ikke? Det er den samme tingen. Ser dere Ordet som kommer videre nedover, og følger videre i dag? Alltid forkastet av flertallet, ser dere, og trodd av mindretallet.

²⁰¹ Nå, ser dere, de kunne ikke tro Det. Grekerne, de kunne ikke se Ham, Han var i Sitt menneskelige tempel. “Vel”, sa de, “denne mannens navn er Jesus; Han kommer fra Nasaret.”

²⁰² Nå, de hadde bare ett navn der på den tiden. Som: “John, Jim”, de sa, “John fra Jeffersonville, Jim fra New Albany”, eller noe lignende, ser dere.

²⁰³ Han sa: “Dette er Jesus fra Nasaret. Det er en vanlig oppfatning at Hans mor ble gravid ved en soldat.” Skjønner? Og så var det akkurat det de trodde. Ja visst! Og la oss si de sa, nå:

“Og dette er Jesus fra Nasaret.” Skjønner dere? “Hvem er Han?” Ser dere, de kunne ikke forstå Det.

²⁰⁴ Men, hvorfor, dette Ordet for den tiden, da Han forkynte, sa: “Gransk Skriftene. I Dem tror dere at dere har Evig Liv, og De vitner om Hvem Jeg er. Hvis dere ikke kan tro Meg, ikke se på Meg, som et dekke, tro Ordet som kommer fram. To er et vitne”, sa Han, “Jeg taler og Faderen taler for Meg.” Amen. Det er riktig.

²⁰⁵ Jeg taler om Ordet for denne tid, og Faderen stadfester Det. Nå, er det et vitne for dere? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Det er det, ser dere. Det var slik det skulle bli oppfylt.

²⁰⁶ Legg merke til i Andre Korinterbrev nå, det . . . i Andre Korinterbrev, 3. kapittel det 6. verset, det gamle templet som Gud dvelte i, bak gamle skinn, fra jødene. Da det gamle forhenget ble revet i stykker, var jødene fremdeles . . . forblindet for Hvem Han var, og Hvem Han er fremdeles. Og så åpenbarte Pinsedagen Hvem den sanne og levende Gud var, da forhenget ble kuttet i to, med Gud, fra toppen. Hvorfor skjedde det med forhenget? Hvorfor skjedde det slik?

²⁰⁷ Hvorfor kom det et slikt Budskap i dag for å gjøre det Det har gjort? Hvorfor kom Det? Hvorfor?

²⁰⁸ Det var noen som ville ringe meg, her en dag for ikke lenge siden, ønsket å diskutere med meg om menighetstidsalderen, at: “Gud var i Sin hellige kirke”, og slike ting. Og jeg fant ut at det var en eller annen kvinnelig predikant, og jeg bare glemte det bort. Ser dere, hvis det hadde vært en eller annen mann hadde det vært i orden, det ville vært annerledes. Men, så, men hva er vitsen med å reise helt til et annet land der, når jeg må forlate et møte her for å gjøre det, ser dere? Derfor bare lot jeg dem være i fred. Når de blinde leder de blinde, faller de—de alle i grøften.

²⁰⁹ Så, så nå i denne tidsalderen, når det gamle denominelle og tradisjonelle forhenget har blitt revet bort, fra Guds Ord, slik at Det kan bli manifestert! Ser dere hva jeg mener? Tradisjonen sier: “Alle de tingene er forbi.” La Det synke inn litt. “De tingene er forbi.” Men, i denne siste tid, har det tradisjonelle forhenget blitt revet i stykker, og her står Ildstøtten. Skjønner? Her er Han, manifesterer Ordet for denne tid. Forhenget er revnet.

Nå, verden, fremdeles tror de Det ikke. Uansett hva, så ser de Det ikke. De ser Det ikke. Det ble ikke sendt til dem.

²¹⁰ Husk, Guds Sønn ble ikke åpenbart for Sodoma; to budbærere ble det. Det er riktig.

²¹¹ Men, denne, Gud Selv i menneskelig kjød ble åpenbart for Abraham, den Utvalgte. Og se hva Han gjorde for å åpenbare Seg Selv. Og Abraham skjønte, da Han visste hva som var i Sarahs tanke bak Seg, sa han, kalte han Ham: “Elohim! Din tjener . . .”

212 Legg merke til nå, slik at det kan bli manifestert. Ordet har hatt et dekke over Seg alle disse årene, for folket: “Det kan ikke skje.”

213 Husker dere prekenen jeg hadde den formiddagen da jeg dro herfra første gang, om Goliat og David? Jeg sa: “Se på utfordreren der ute, som sier at ‘miraklenes dager er over.’”

Se på lydåndene etter som de kommer ut, se på hver enkelt, hvordan Det er kommet inn klarere og klarere; dersom du har ører å høre med, ser dere, øyne å se med.

Hva? Jeg sa: “Der står den mektige, kirkelige verden der ute, sier i denne vitenskapelige tidsalderen, at det ikke kan skje.” Men jeg sa: “Gud . . .” I det Lyset, før Det i det hele tatt hadde blitt fotografert, men en gang; hadde ikke blitt fotografert da. Det var nede ved elven der; de tok ikke bilde av Den da. Skjønner? Jeg sa: “Han fortalte meg at det ville skje; Han ville gi et kall og det ville feie over nasjonene.”

214 Og selv Doktor Davis, sa: “Du, med en barneskoleutdannelse, bestått syvende klasse, vil be for konger og monarker, og vil starte en vekkelse som vil feie over nasjonene?”

Jeg sa: “Det var det Han sa.”

215 Og det har skjedd. Skjønner? Ser dere, det har skjedd. Det som er saken, er, Han trenger ingen tolkning. Han har gjort det. Ser dere, Han har allerede gjort det, det tolker seg selv, ser dere, kaller Sine Utvalgte, ser dere, fra—fra alle sosiale lag. Nå er det manifestert.

216 Jeg sa at David stod der ute, en bitte liten, mager kar med lutende rygg, med en slynge i hånden. Og, ja, Saul kikket på ham, lederen for presteforeningen, sa: “Men, du, du er jo ikke engang utdannet!” Han sa: “La meg se om jeg kan gi deg en Ph.D. eller noe.” Satte denne rustningen på ham, den . . . Han fant ut at den ikke passet på en Guds mann.

217 Sa: “Ta de greiene av meg.” Sa: “Jeg vet ingenting om det.” Sa: “La meg gå gå på den måten jeg kjenner til, det jeg nedkjempet løven med, det jeg nedkjempet bjørnen med.” Han var en skogens mann. Han sa: “La meg gå på denne måten.”

218 Og denne Goliat sa: “Sender du ut en hund til å kjempe mot meg?” Sa: “Jeg skal spidde deg på enden av spydet mitt og henge liket ditt der oppe så fuglene kan ete det.”

219 David sa: “Du møter meg som en filister, og en rustning og et spyd, og jeg møter deg i Israels Herre og Guds Navn.” Se på profeten, David, sa: “I dag skal jeg skille hodet ditt fra skuldrene dine.” Amen! Åh, du store! Han visste hva han hadde, Hvem han trodde på, og var fullstendig overbevist om at Han var i stand til å oppfylle det han hadde overgitt til Ham. Skjønner? Så det skjedde likevel.

220 Det gamle uttrykket: “Miraklenes tid er over”, murene er revet ned! Jehova står fremdeles synlig for alle, og manifesterer Sitt Ord, Den avdekkede. Det er riktig. Legg merke til det.

221 Hedningemenigheten har også vært forblindet for dekket, etter at det har blitt revet i stykker og vist Gud, kirke dekket. Hvordan? Ved å tildekke Ordet i mennesket igjen. Det var nøyaktig det Israel ikke klarte å se. Hvis det hadde vært en Engel eller noe, ville Israel ha trodd Det. Men siden det ikke kunne være en Engel, måtte det være et menneske. Amen!

Gud kan ikke bryte Sitt Ord. I de siste dager må det være det samme igjen. Skjønner? Hva forblindet Israel? Den Mannen. “Du er en Mann som gjør Deg Selv til Gud.” Det var derfor de drepte Ham, og, i dag, fordi Budskapet kom via mennesket og ikke Engler. Skjønner? Gud kan ikke forandre Sin måte, forandre Sitt Ord. Han sa at Han ikke forandret Seg. Skjønner? Legg merke til, lovet! Og hedningene er like så forblindet i dag som Israel var, på grunn av (hva?) dekket. Gud tildekket i et menneske, forblindet Israel.

Legg merke til, har alltid forblindet en. En, vil Det forblinde; en annen, vil Det åpenbare Sannheten. Det vil lukke øynene til noen, og åpne øynene til de andre.

222 Hør her, Jesus stod og sa: “Vel, ditt navn er—er—er Simon, og din fars navn var Jonas.”

Han sa: “Herre Gud!” Skjønner? Filip . . .

Han sa: “Hvordan visste Du det?”

Han sa: “Se en israelitt, som det ikke er svik i!”

Og han sa: “Rabbi, hvordan kjenner Du meg?”

223 Han sa: “Før Filip kalte deg, da du var under treet, så Jeg deg.”

224 Han sa: “Rabbi, Du er Guds Sønn. Du er Israels Konge.”

225 Vel, det stod noen der, som sa: “Han er Beelsebul.” Skjønner? Hva gjorde Den? Åpnet øynene til noen, forblindet de andre. Hva sa prestene? “Vel, den Karen er Beelsebul!”

226 Den lille kvinnen sa: “Jeg vet at Messias kommer, som er kalt Den Salvede. Ser dere, Den Salvede vil komme. Vi har ikke hatt profeter . . . Du må være en profet. Men Den Salvede vil komme. Vi venter på Ham. Dette er den siste tid for hedningene . . . eller for jødene.” Sa: “Dette er den siste tid.” Ser dere, både samaritanere og jøder ventet på en Messias. Skjønner? Sa: “Dette er tiden da Han skal komme til syne. Vi vet, når Han kommer, vil Han gjøre disse tingene. Han vil fortelle oss disse tingene.”

Jesus sa: “Jeg er Han.”

Hennes øyne ble åpnet; politiet, prestene var forblindet.

227 Det er det Evangeliet alltid gjør. Det åpner øynene til noen, åpenbarer Sannheten for noen, mens Det forblinder de andre;

har en dobbel betydning. Noen kan ta Sønnen og se rett inn i Det, og bli blinde; andre kan ta Det og gå ut med Det. Det er forskjellen.

²²⁸ Slik det skjedde i hver eneste tidsalder, Guddommelighet tildekket i menneskelig kjød. Legg merke til, Han gjorde det. Profetene var Guddommelighet, tildekket. De var Guds Ord (er det riktig?) tildekket i menneskelig kjød. Så, de la ikke merke til vår Moses heller, ser dere, Jesus.

²²⁹ Legg merke til, tildekket bak de gamle grevlingskinnene i det gamle templet, var Ordet, var Ordet manifestert på steintavler.

²³⁰ Nå, jeg vil prøve å gå om cirka tjue minutter nå, hvis jeg klarer, være ferdig halv tolv. Legg merke til, hvis dere legger merke til, har jeg gått forbi noen sider her, ser dere, for å unngå å bli . . . så jeg ville unngå å kutte . . . gjøre det for langt. Jeg vet at dere er varme, trøtte.

²³¹ Bak det gamle templet, i forhenget, hva var bak der? Hva var Jehova? Hva var skjult bak der? Hva skjulte forhenget? Åh, halleluja! Hva skjulte forhenget? Det skjulte Ordet. Forhenget, gamle grevlingskinn, var skjult, skjulte Ordet for øynene deres, naturlig. Bak der, også, var skuebrødet. Bak der, også, var Shekinah Glory. Men Det var helt skjult for dem. Det var helt skjult. Hele Guds Herlighet var rett bak det gamle grevlingskinnet, det er riktig, helt skjult for det naturlige øyet.

²³² Det er det i dag, også. Det blir kalt “en flokk med holy-rollers, fanatikere”, men de vet ikke hva som er skjult bak der. Det er det de ikke vet. Skjønner?

²³³ Så da Gud, i nåde, rev forhenget i stykker så de kunne se, var de så opptatt av sine egne tradisjoner at de . . . det fremdeles var skjult for dem, helt til denne dag.

²³⁴ Samme nå! Herligheten, Den Hellige Ånds Kraft, Shekinah Glory som kommer over den troende, nå mener jeg den sanne troende, som får Guds gjerninger og troen til å komme inn i ham, for å tro Guds Ord, som er fullstendig skjult for øynene deres. De sier: “De tingene er forbi.” Ser dere, de lever fremdeles bak forhenget.

Dere er ikke bak forhenget lenger, Dere små, Gud har kommet rett foran øynene deres.

²³⁵ Her om dagen, broder Fred Sothmann, broder Tom Simpson . . . Jeg vet ikke om han kom seg hit eller ikke. Flere av oss var oppe i baptistkirken, og forkynneren sa noe som hørtes ganske fint ut. Vi sa alle: “Amen!” Alle i menigheten strakte hals og kikket bakover. Skjønner? Skjønner? Vi fant en smule som kom bak fra Shekinah der, vet dere, og vi ble liksom litt glade for å få den. Vi sa, med andre ord: “Takk, Herre!” Skjønner? Og, da de gjorde det, var disse karene så tildekket at de bare lo av det. De skjønnte ikke hva Det hele dreide seg om. Skjønner?

De er fremdeles tildekket. Så, det er noen på innsiden og noen på utsiden. Og så . . . Men Gud er fullt synlig for oss, skjult. Samme nå!

²³⁶ Så da Gud i Sin nåde rev i stykker forhenget, ble Han klart synlig for alle. Men, de var så oppslukt av tradisjonene sine, at Han fremdeles var skjult for dem.

Samme nå! All den Herligheten, skjult, er skjult for oss i Kristus, Ordet, som er vårt Tempel.

²³⁷ Åh, nå, jeg vil måtte gå litt dypere ned i dette. Beklager for mine følelser i formiddag, men, åh, jeg har—jeg har ønsket å formidle dette så lenge, jeg . . . det har bare satt seg fast i meg. Skjønner?

²³⁸ Legg merke til, all Herligheten som er i Gud er i Ordet. Alle velsignelsene som er i Gud er i Ordet. Det er skjult, for den vantro, av tradisjoner. Ser dere hva jeg mener? Men Det hele er i Kristus. Alt som Gud var, Han *uttømte* Seg Selv, “kenos”, og kom inn i Kristus; og vi, i Kristus, er bak forhenget.

²³⁹ “Vel, jeg er i Kristus”, sier du. Og så tro at det er tre Guder? Døpe i navnet til “Fader, Sønn, og Hellig Ånd”? Tror på alle disse tradisjonene og slikt som du tror på, fra de eldste? Nei, du er fremdeles bak forhenget. Skjønner? Kom inn i forhenget. Han, Kristus, er Ordet.

²⁴⁰ “Hvordan? Jeg tror ikke på Guddommelig helbredelse. Jeg tror ikke på disse miraklene og slike ting.”

²⁴¹ Vel, du skjønner, du er—du er ikke inne, på innsiden av forhenget. Du vet ikke noe om Det. Skjønner? Kristus er Ordet! Og når vi er i Ordet, er vi i Kristus. Og hvordan kan jeg være i Kristus, og fornekte Kristus? Det var Han som sa: “Ikke ett ord skal legges til eller bli tatt bort.” Hvordan kan du ta fra eller legge til, da? Ser dere, det viser deg hva slags dekke som har fått dekket deg bort. Skjønner?

²⁴² Vi i Ham! Så vi, som er i Ham, vi er fremdeles tildekket for de religiøse og professorene i verden. Ser dere, vår Herlighet som vi har og gleder oss over, vi er fremdeles tildekket for dem på utsiden. De tror vi er “gale, en skrue”, igjen. Skjønner? Skjønner? Det er riktig. Men vi som er her inne, i Kristus, døpt til Ham, (Første Korinterbrev 12), inn i Ham, vi er deltagere av denne Herligheten. Skjønner? Men ikke på utsiden; du kikker fremdeles inn, fornekte Det. Skjønner?

²⁴³ Så nå er vi invitert inn i Ham, for å ta del i alt som Han er. Vi er invitert inn i Ham, som er skjult for de vantro, ved dekket av menneskelig kjød. Skjønner? De kjenner til den Herligheten, de leser om Den, Den er i Ordet her, “Guds Herlighet” og slike ting, det er bare et ord for dem. For oss, er det en manifestasjon! Skjønner? Det er ikke mer et ord; det er en virkelighet! Amen!

244 Gud sa: “La det bli lys”, det var ordet. Men nå er det lys. Det er ikke ordet; det er lyset. Ser dere hva jeg mener?

245 Nå er det ikke bare et skrevet Ord for oss, det er en virkelighet. Vi er i Ham. Nå fryder vi oss. Nå skuer vi Ham. Nå ser vi Ham, Ordet, som manifesterer Seg Selv. Det er skjult, der ute, fordi (hvorfor?) Det er skjult i menneskelig kjød. Skjønner?

246 Åh, de sier: “Den flokken mennesker, hvor gikk de på skole? Hvilken—hvilken utdanning har de? Hvor, hva—hva kom de fra? Hvilken—hvilken—hvilken gruppe tilhører de?” Skjønner? Hmh! Ser dere, de forstår Det ikke.

247 En mann sa til en annen mann, her om dagen, sa: “Du må tilhøre en denominasjon for å være en kristen.”

248 Han sa: “Jeg er en kristen; jeg tilhører ikke noen av dem.” Hm-hmh. Sa: “Gud tok denne kreften bort fra meg”, sa, “nå hva mener du om det?” Det var en lege. Han sa: “Vis meg denominasjonene gjøre det.” Skjønner? Ja vel. Skjønner? Det er fremdeles tildekket.

249 Vi er på innsiden av Kristus. Nå, som da, ser alle sanne troende Ham, Løftesordet for denne tid, åpent manifestert. Det er et stort ord om du kan få tak i det. Skjønner? Skjønner? Alle sanne troende, som er i Ordet, ser Gud utildekket. Forhenget er revnet, og Gud står utildekket fremfor dere, manifestert. Skjønner? Gud, manifestert, klart.

250 For å kunne oppnå dette, må vårt gamle, denominelle tradisjonsforheng bli revet i stykker igjen. For å virkelig kunne se hva Det er, må du komme ut fra den tingen. Skjønner? Du vil aldri klare det; de vil stadig trekke for det forhenget for deg, hver gang: “Åh, det er ingenting ved Det.” Men her er Det skrevet, og her er Det manifestert, ser dere. Skjønner?

251 Nå, hva om en kar nekter å se solen, sier: “Åh, der, jeg vet at Gud sa: ‘La det bli lys’, men det finnes ikke noe slikt. Jeg går ned i kjelleren. Jeg—jeg bare nekter å se den”? Den karen er gal. Det er noe galt med ham.

252 Det er noe galt med en mann eller kvinne, som kan se Guds løfte og, se Det manifestert, og så nekte å tro Det fordi denominasjonen trekker ned forhenget. Ser dere, tildekket!

253 For å kunne gjøre dette, må våre denominelle tradisjonsdekker bli revet i stykker, ved Guds Ånds Ild og Sverd, som er Hans Ord. Alltid er Hans Ord Hans Sverd. Skjønner? Og Han tok Sitt Sverd den dagen, full av Ild, og flerret i stykker forhenget fra øverst til nederst. Han gjør det samme med det samme Sverdet i dag! Ikke “min læresetning, min læresetningsbok, min—min katekisme.” Men Herrens Sverd, ser dere, flerrer i stykker forhenget, og du ser Gud stå der synlig for alle, manifestert i Sitt Ord. Hvilket herlig syn å se på! Skjønner?

Ja vel. Guds Hellige Ånd og Ild, Hans Sverd, flerrer det i stykker. Ordet flerrer i stykker det denominelle forhenget.

²⁵⁴ Vel, hvis du bare sa: “Ordet”, og Ordet ikke virker? Hvilken nytte ville Sverdet ha her, og si: “Det kan ikke rive i stykker”? Sier: “Hm”, og det vil ikke rive i stykker?

²⁵⁵ Men når du legger Guds Sverd der oppe og ser det flerre i stykker, er det—er det holdt av en forutbestemt hånd som er sendt for å gjøre det. Ser dere, river det i stykker, og der er Han. Der viser det Gud synlig for alle, den mektige Jehova. Det er Hans Ord manifestert, den porsjonen som er lovet for denne tid. Får dere tak i Det? Skjønner? Når Sverdet, løftet for i dag, i denne tid, det som er ment for å være, og Gud tar Sitt Sverd og river ned det denominelle forhenget og trekker det tilbake, og manifesterer Seg Selv og viser at Han er der, fremdeles den samme Ildstøtten. Legg merke til dette, det er Ordet manifestert for dagens løfter.

²⁵⁶ Vi ser Det som Peter gjorde da han sa: “Herre, hvem skulle vi gå til, etter å ha sett Dette?” Hvor skulle vi gå? Hvilken menighet kunne vi bli medlem av, når vi er født inn i En? Skjønner? Hva kunne du . . . Hvilken denominasjon kunne du bli medlem av etter å kjenne disse Sannhetene, ser dere, når de (alle sammen) fornektet Den? Alle sammen! Jeg har ikke noen som vil si eller gjøre en ting for Det. Riktig. Det er riktig.

²⁵⁷ Jeg begynte på disse turene ned hit, da førtito menigheter på ett sted var sponsor; da jeg kom dit, hadde jeg ingen. Alle sammen sa: “Han tror på Evig Sikkerhet.” Det fikk de loviske til å gå. En sa: “Han døper i Jesu Navn.” Det fikk resten av dem til å gå, ser dere. Så, en av dem sa: “Han tror på slangens sæd. Slangen har ingen sæd!” Det fikk . . .

²⁵⁸ Bibelen sier: “Jeg vil sette fiendskap mellom hennes Sæd og slangens sæd.” Skjønner? Ser dere der?

²⁵⁹ Det, forhenget, har blitt løftet bort fra Ordet. Skjønner? Det er riktig. Det blir åpenbart for de små. Det er—det er løftet. De ser Det. Og vil bli, som en sa . . . Det er riktig. Så vil det bli, som en gang ble sagt: “Når du ser”, når dette forhenget blir tatt bort fra Ordet, tradisjonene blir tatt bort fra Ordet, som Jesus sa en gang: “Når dere ser Meg, ser dere Faderen.” Skjønner? Gud og Hans Ord er ett. Forstår dere nå? Når Ordet blir manifestert, hva er Det? Skjønner?

²⁶⁰ Jesus sa: “Gransk Skriftene, dere tror dere har E- . . . Dere har trodd på Gud, tro også på Meg. Hvis Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så tro Meg ikke. Men hvis Jeg gjør gjerningene, er Jeg og Min Far Ett. Når dere ser Meg, har dere sett Faderen.”

²⁶¹ Og når dere ser Ordet manifestert, ser dere Faderen, Gud, fordi Ordet er Faderen. Ordet er Gud. Og Ordet, manifestert, er Gud Selv som tar Sitt Eget Ord og manifesterer Det blant

troende. Ingenting kan få Det til å leve utenom troende, bare troende. Det er ikke . . . Det vil ikke . . .

²⁶² Du kan ta hvete og plante den i en—i en—en annen slags jord, den vil aldri vokse. Men, hva, det må være bestemte gjødningsstoffer i jorden for å dyrke hvete. Og hvis det ikke er noen—hvis det . . . hvis gjødningsstoffene i jorden ikke blir—ikke blir, hveten ikke blir gjort spiredyktig ved gjødningsstoffene, vil den aldri vokse. Så uansett hvor Ordet faller, hvis Det ikke faller i det rette slags hjerte . . .

²⁶³ Jesus sa så. “Noe falt ved veien, på steingrunn, og fuglene i luften kom og spiste av det.” Og så sa Han: “Noe falt blant torner og tistler, som vokste opp og kvelte det med det samme”, tradisjoner, denominasjoner, verdens bekymringer kvelte Det. Men sa: “Noe falt i god jord og brakte fram hundre fold”, sa, “det er Guds Rike.”

Det er det samme, ser dere, noen vil ikke tro i det hele tatt.

²⁶⁴ Noen vil tro en liten periode, som disiplene. De fulgte Ham, mange av dem, de sytti fulgte Ham i årevis, for å finne ut; rundt ett og et halvt år, eller to år; bare for å finne ut, til de kunne finne noe ved Ham, noe . . . som at Han hadde en slags kraft til å gjøre disse tingene, eller som en harelabb, en tryllekunstner av et eller annet slag, hva Han kunne gjøre for å frembringe disse tingene, hvordan Han kunne vite hva som var i menneskenes hjerte og hva de tenkte. Og de fant til slutt ut at Han sa at Han “kom ned fra Himmelen”, Han “var Ordet Selv”. Og da de gjorde det, ble det for mye for dem. De sa: “Ingen kan forstå Dette.” Og de gikk bort fra Ham. Det var de som falt blant torner.

²⁶⁵ Det kommer tilbake til det samme, i hver eneste forsamling, du har tilgjorte troende, vantro og troende. Det har vært i enhver forsamling. Du finner dem hele tiden. Noen av dem gir seg ut for å være troende, det er det verste slaget. Og så har de dem som faktisk er vantro; han vil ikke forstyrre deg, han vil bare gå bort og riste på hodet. Men de som later som de tror, sier at de er troende, det er slaget, det er slaget du må passe deg for, er de som later som de tror. Og så er det noen sanne troende. Ser dere de tre der?

²⁶⁶ Det var de vantro. Så snart Han sa: “Spis Kjøttet til Menneskesønnen”, åh, du store, det var dråpen!

²⁶⁷ De andre var tilgjorte troende. De ble inntil, akkurat som Judas gjorde, helt fram til slutten.

²⁶⁸ Men så de ekte troende, de kunne ikke forklare Det, men de trodde Det, likevel. De gikk videre.

²⁶⁹ Forhenget, de vantros tradisjoner, tatt bort, da ser du Gud. Når tradisjonsforhenget har blitt fjernet, kan du se at Gud er fremdeles Gud av Sitt Ord. Han holder fremdeles Sitt Ord. Han er—Han er Gud, Forfatteren av Sitt Ord.

Det er skjult bak skinnforheng, for andre. Ja, det er riktig. For de som ikke kan gå bak forhenget, er Han fremdeles bak skinnforheng.

270 Legg merke til. Så, vi, så blir vi en del av Ham, siden du er dekket som dekker Ham. Du er en del av Ham, så lenge Kristus er i deg, slik Kristus var av Gud. Fordi Gud var i Ham, gjorde Ham Gud. Og siden Kristus er i deg, håpet om Herlighet, blir du en del av Kristus. “Den som tror på Meg, skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør.” Skjønner? Du blir en del av Kristus så lenge Kristus er skjult i deg. Da er det tildekket for den vantro, men du vet at Han er i deg. Du er et tempel for Kristus som er bak forhenget, huden. Så vi, på gr- . . . Bak, på grunn av dette dekket, dekket igjen i menneskelig kjød, skjuler Gud (Ordet) for den vantro.

271 Som det er skrevet, ser dere, “Skrevne, dere er skrevne brev”, sier Bibelen. Nå, hva er *brev*? Er et “skrevet ord”. Og dere er det “skrevne”. Med andre ord, du kunne lese Det på denne måten: “Dere”, står Det, “dere er skrevne brev”, eller “dere er Ordet, som har blitt skrevet, manifestert”, ingenting kan legges til Det. Du kan ikke si: “Jeg er et skrevet brev”, og leve et eller annet noe utenfor det *Denne* allerede har skrevet, [Broder Branham klapper på Bibelen sin—Red.] fordi ingenting kan legges til eller tas bort.

272 Som doktor Lee Vayle som skriver denne mye omtalte boken, jeg ønsker at dere skal få se den snart. Broder Vayle er her, er på området et sted. Jeg så ham på utsiden. Jeg tror ikke han klarte å komme inn. Men han skriver en bok, og—og den er helt enestående, om Laodikea Menighetstid. Og jeg vil at dere . . . Den kommer fra trykkeriet ganske snart. Så, vi leser igjennom den for siste gang nå. Og skrev, og vi diskuterte Den der inne, ser dere, om . . .

273 Alle har alltid kommet til meg, sagt: “Broder Branham, de syv tordnene som røsten tordnet ut, og Han sa: ‘Skriv Det ikke, ser dere, men forsegl Det’”, sa, “det vil være syv tordner som vil bli åpenbart i de siste dager, ser dere, syv tordner som vil fortelle oss?” Nå, høres ikke det virkelig fint ut? Skjønner? Men pass på hva du snakker om når du sier det.

Han sa: “Se til at du ikke skriver Det ned.” Skjønner? Disse syv tordner ytrer sine røster, ser dere, og Han sa: “Ikke skriv det, ser dere, men Det skal forsegles i Boken inntil den siste tid.”

274 Nå, noen har, mange har sagt til meg, og teologer har sagt: “Broder Branham, hvis Herren Gud . . .” Sa: “Hvis—hvis . . . Med dine erfaringer, som Herren har gitt deg til Sitt folk”, sier dette med ydmykhet, sa, “så ville du være kvalifisert til å skrive en—en Bibel selv, ditt Ord, hvis Gud har manifestert.”

275 Jeg sa: “Det er kanskje sant.” Ser dere, han prøvde å fange meg. Skjønner? Jeg sa: “Men, du skjønner, jeg kunne ikke gjøre det.”

Han sa: "Hvorfor kunne du ikke det? Du har alle kvalifikasjonene."

²⁷⁶ Jeg sa: "Men, du ser, ett eneste ord kan ikke legges til eller tas bort." Skjønner?

²⁷⁷ Og han sa: "Vel, da, de syv tordner, ser du", sa, "ville ikke de syv tordner som tordner ut, vil ikke det være en Åpenbaring som blir gitt til en eller annen mann?"

²⁷⁸ Jeg sa: "Nei, sir, det ville være å legge noe til Det eller ta Noe bort fra Det."

²⁷⁹ Alt sammen er åpenbart Der inne, og de Syv Segl åpnet opp åpenbaringen om hva Det var. Det var det det var. Ser dere, det er fremdeles i Ordet. Ser du, du kan ikke gå på utsiden av Ordet. Det vil ikke gå utenom Ordet. Og Guds Ånd vil aldri gå utenom Ordet. Den vil holde Seg rett til Ordet; forblinder noen, og åpner øynene til andre. Det vil alltid gjøre det.

²⁸⁰ "Dere er skrevne brev, lest av alle mennesker." Eller, dere er . . . Jeg oversetter Det, snur det rundt slik, ser dere, bare snur Det rundt: "Dere er brev som har blitt skrevet", for du kan ikke legge noe til Det, "som er lest av alle mennesker; Guds Ord manifestert", med andre ord.

Og Peter og Johannes, for å vise det, da de gikk der oppe, skjønnte de at de var uvitende og ulærde, de hadde ingen utdannelse, men de la merke til at de hadde vært sammen med Jesus. Skjønner? De var uvitende og ulærde, men de var skrevne brev, ser dere, leste at de hadde vært sammen med Jesus. Fordi, Jesus manifesterte Seg Selv gjennom dem, Kristus tildekket i deres kjød; manifestert, gjort levende.

²⁸¹ Slik Han var i Moses. Da Ordet var i Moses, var han Gud i kjød. Da Det var i Jesus, var Det Gud i kjød. Skjønner? Det eneste Han gjorde var å forandre Sin maske, ikke Sitt Ord, ikke Sin natur. Han er den samme i går, i dag og for evig. Han bare forandret Sin form. Han forandret Seg fra Noah til Moses; Han forandret Seg fra Moses til David; fra David, Josef; videre ned til Han kom inn i Guddommens fylde legemliggjort. Skjønner?

²⁸² Det er fremdeles den samme Gud! Amen. Jeg håper det når fram. Skjønner? Det er den samme Gud, men Han bare tar på Seg et annet dekke. Ser dere, Han tar på Seg et annet dekke.

²⁸³ Han gjorde det i reformatorene, tok på et dekke, tok på et dekke. Inntil, til slutt, Det kom ned gjennom den lutherske tidsalderen, ned gjennom de andre tidsalderne, så til slutt kommer Det inn i det Komplette. Rett før Det kommer, står en profet fram igjen. Hva det gjør, det gir et skyggebilde av Ordet, og viser bak her, åpenbarer hva som har skjedd, hva som har vært utelatt, at Menigheten vil være uten . . . ikke uten forståelse. Så når dette ebber ut, så, slik Johannes sa: "Jeg må avta, Han må vokse", så kommer alt-i-alt inn i Ham. Han er fullstendig

manifestert, gjennom Luther, Wesley, og pinsetidsalderen, og videre ned, videre ned, er Han fullstendig manifestert, ser dere, kommer ned, bare manifestasjonen, Gud utfolder Seg: Se Ham (Nå, følg med.) oppfylt i Sine løfter for *denne* tid, slik *de* hadde.

²⁸⁴ Nå, Moses var Ordet for den tiden, fordi Ordet ble gitt til ham for den tiden; Moses. Josef var Ordet på hans tid, og var et nøyaktig bilde på Kristus. Ser dere, hver enkelt av dem var Ordet.

²⁸⁵ Og da Jesus kom, var Han Ordet i Dets fylde, fordi hele gjenløsningsplanen lå i Ham. Hele gjenløsningsplanen lå ikke i Moses, lå ikke i Josef, lå ikke i Elias. Ser dere, de var bare en del av Ordet, pekte mot Det. Skjønner? Legg nå merke til, konsentrer dere; her kommer Det, som jeg sa. Ser dere, hele planen var ikke i dem. De pekte mot Det.

²⁸⁶ Derfor, etter Ham, Fylden, kan vi ikke peke mot noe annet. Det peker tilbake på Ham, Ordet. [Broder Branham tar opp Bibelen sin—Red.] *Dette* er den komplette Åpenbaringen; ingenting kan bli lagt til eller tatt bort fra Det. *Der* er den komplette Åpenbaringen. Alt det, en skygge av Ham som skulle komme; men da Han kom, var Han den Fullkomne. Hebreerne 1: “Gud har mange ganger talt til fedrene ved profetene”, Gud talte gjennom dekker, profetene, “men i disse siste dager ved Sin Sønn, Jesus Kristus.” Slik er det. Avdekket der ute på Golgata, Guds Sønn, avdekket.

²⁸⁷ Legg merke til, “gjort levende”. Og, i dag, når Ordet blir manifestert i menneskelige kar, dekker, er det helt og holdent Ordet oppfylt på den tiden, som kommer tilbake til Gud. Når vi blir døpt inn i Ham, ifølge Første Kortinterbrev 12, blir vi identifisert med Ham. Amen.

²⁸⁸ Jeg sa en halv time, men kan jeg få bare litt lenger? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Skjønner? Hør her, jeg kan ganske enkelt ikke utelate akkurat dette her. Legg merke til, identifisere seg med Ham!

²⁸⁹ Legg nå merke til. Hvor mange amerikanske borgere er her? Løft opp hendene deres. Ja vel, du er en amerikansk borger, da identifiserer du deg med denne nasjonen. Hva enn denne nasjonen er, må du være. Er det riktig? Du er all hennes herlighet og du er all hennes skam. Du identifiserer deg med henne. Du er en amerikaner, så du tar på deg Amerika. Halleluja!

²⁹⁰ Jeg var med George Washington da han gikk over Delaware. Jeg identifiserer meg med ham. Det er riktig. Jeg var med Abraham Lincoln i Gettysburg Address. Jeg stod der. Jeg var med soldatene på Guam, dere gutter, da dere heiste flagget. Jeg var der. Jeg er en amerikaner; jeg identifiserer meg med det. Amen. Nå, for å være en amerikaner, hva enn hennes skam er i Revolusjonen, bærer jeg den, fordi jeg er en amerikaner. Det er riktig.

²⁹¹ Og som en kristen, identifiserer jeg meg med Ham. Amen! Jeg var med Noah da han gikk inn i arken. Jeg var med Moses da han kom ut av Egypt. Amen! Jeg var Elias på Karmelfjellet. Ja, sir! Ære være Gud! Jeg var med ham da han gjorde det. Jeg var i sannhet med Ham, jeg identifiserte meg med Hans død der på Golgata da jeg døde bort fra tingene av verden, fra meg selv og alle tradisjonene. Jeg identifiserte meg med Ham. Jeg identifiserte meg med Ham på Påskemorgen da Han stod opp fra de døde. Jeg identifiserer meg med Ham på Pinsefestens Dag, da Den Hellige Ånd kom ned som en fremfarende mektig vind. Jeg identifiserte meg med Ham. Alt Han var, er jeg, alt jeg er, var Han; amen, når vi er døde i Ham, identifiserer vi oss med Ham. Det Han er, er jeg. Amen!

²⁹² Det denne nasjonen er, er jeg. Jeg er stolt over å være det. Jeg er klar for å bære hennes skam. Jeg er klar for å bære en vanære for å være amerikansk. Det er riktig. Og jeg er dobbelt det for Jesus Kristus! Alt som Han noen gang var, er jeg. Jeg liker å identifisere meg med Ham.

²⁹³ Apostlene, da de kom tilbake, anså de . . . de hadde blitt gjort narr av, og kalt alt mulig, de anså det som en stor ære å bære vanæren for Hans Navn.

²⁹⁴ Jeg er glad i dag for å være en av dem, å identifisere meg med Ordet, som er Kristus. Identifiserer meg med Ham! Når vi blir døpt inn i Ham, identifiserer vi oss; identifiserer oss i Hans likhet, identifiserer oss med Hans Ord, som er Ham. Hvis jeg er i Kristus, er jeg Hans Ord; for Han er Ordet, og det Han er, er jeg. Amen! Får dere tak i Det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Ja vel.

²⁹⁵ Ordet manifestert, eller åpenbart i Åpenbaringen der inne, så hvor setter det meg? Hvis Han er Shekinah Glory, er jeg en del av Det. Amen! Åh! Amen! Det er riktig. Ordet Selv åpenbart, åpenbarer Seg Selv.

Tenk! Guds mysterier gjort kjent for oss i denne tid, ved den samme Himmelske Budbæreren som ble gjort kjent for dem på den tiden; legg merke til, den samme Ildstøtten som sendte Moses; den samme Ildstøtten som var på Moses som skrev Bibelen; den samme Ildstøtten som Paulus møtte på sin vei ned til Damaskus.

²⁹⁶ Og Paulus skrev Det nye testamentet. Husk, Matteus, Markus, Lukas, og Johannes, de skrev bare det de hadde sett; men Paulus hadde Åpenbaringen. Han trakk Den ut, fordi han hadde møtt Ildstøtten, selv. Og tenk, den samme . . .

²⁹⁷ Der, Josef, alle skrev hva som skjedde, alle sammen skrev tilbake på den tiden. Men da Moses kom på scenen, hadde han Åpenbaringen. Han hadde møtt Ildstøtten, og Det var åpenbart for Moses hvordan 1. Mosesbok. Han skrev de fire første bøkene

av Bibelen, Moses gjorde det. Er det riktig? For han hadde møtt Gud i form av Ildstøtten, tildekt i Ildstøtten.

²⁹⁸ Da Paulus møtte Ham på veien . . . Disiplene bare skrev hva de hadde sett Ham gjøre, men Moses hadde Åpenbaringen; gikk ned til Egypt i tre år og studerte, og så at Gud av Det gamle testamentet var Jesus av Det nye, Åpenbaringen! “Jeg var ikke ulydig mot det Himmelske syn.” Det er riktig. Riktig!

²⁹⁹ Og tenk på Det! Den samme Ildstøtten som kom over disse mennene som skrev Bibelen, er den samme Ildstøtten her i dag, som tolker Bibelen. Amen! Hvor vi takker Ham for det! Samme! Hvilken trøst! Hvilken identifikasjon! Jeg er så glad for å identifisere meg med det, jeg vet ikke hva jeg skal gjøre! Jeg ville heller identifisere meg med Det enn alle baptistene, metodistene, presbyterianerne, lutheranerne, og resten av dem. Identifiserer meg med Ordet der Shekinah Glory og Åpenbaring ligger!

³⁰⁰ Ildstøtten viser Seg synlig iblant oss, og identifiserer at Budskapet er rett, slik Han gjorde på Sinaifjellet. Husk, før det sanne budskapet kom fram, talte Moses og han ledet dem ut av Egypt; men der, før de ekte budene ble lagt fram (Seglene ble brakt inn), kom Gud ned foran folket og beviste at Moses var sendt fra Ham, (stemmer det?) i en Ildstøtte som Moses sa han hadde sett i en busk og snakket med ham.

³⁰¹ Åh, i disse siste tider, å se den samme Ildstøtten rett iblant oss, som taler det samme Ordet; ikke bare det, men tolker Det ved å manifestere Det, og stadfester Det, at Det er Sannheten.

Så, folket har ikke noen mulighet for ikke å tro, hvis de da ikke bevisst ønsker det. Og, så: “Den som synder med vilje etter å ha fått kunnskap om Sannheten, da er det ikke lenger tilbake noe offer for synder.”

³⁰² Legg merke til, samme Ildstøtten sendt til Moses og til Paulus, som skrev Bibelen, nå sendt for å åpenbare Det. Guds nåde, den uforanderlige Gud, som oppfyller løftene i Matteus 28: “Se, Jeg er med dere alltid”; oppfyller Johannes 14:12: “De gjerninger Jeg gjør, skal dere gjøre også”; oppfyller Lukas 17:28-29: “I den siste tid skal Menneskesønnen bli åpenbart”, ser dere, ser dere; Malakias 4: “Se, Jeg sender dere Elias profeten, som vil gjenopprette folkets Tro tilbake til det originale Ordet.” Skjønner? Hvordan denne . . . Skjønner? Åh, du store!

³⁰³ Han døde, for å åpenbare Seg Selv for oss. La oss nå dø til selvet, for å åpenbare Ham for andre. La oss dø til tradisjonene og slikt, for å åpenbare Ham for andre. Dø til denominasjonene, for å åpenbare Ham for andre.

³⁰⁴ Legg merke til, det gamle templet hadde Shekinah Glory i seg, og Lyset fra Shekinah over Ordet. Ordet er et Frø; Det brakte fram skuebrødet for troende alene. Blodet var også over pakten; og Blodet er vannet, vannet som gir liv til kornet, hveten, frøet, som er Ordet.

³⁰⁵ Som Jesus sa: “Som Moses løftet opp messingslangen”, og videre sa Han: “Gud elsket verden så høyt at Han ga Sin enbårne Sønn; hver den som tror på Ham skal ikke gå fortapt.” Moses slo klippen i villmarken, for å frelse et fortapt folk, eller bringe vann. Gud slo Jesus, for å bringe fram Ånden fra Ham, for et fortapt folk. Blodet kom fra Ham, som er: “Vannet fra Ordets vannbad.” Hvilket, Vannet bringer Liv til Frøet. Og det brakte fram Shekinah Glory; skinte på Ordet, som brakte fram skuebrødet. Og skuebrødet var bare for et utvalgt folk. Hm-hmh. Stemmer det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

³⁰⁶ Bryter nå inn i forhenget, gjennom forhenget, inn i Hans Nærvær, der Ordet er (ikke læresetningen), Ordet; ser Shekinah Glory der inne, Shekinah, Kraften, Den Hellige Ånd som skinner på Ordet, som bringer fram løftet, viser at du er bak forhenget. Amen!

Jeg har gått gjennom de revne forheng der
Herligheten aldri svikter, (Åh!)
Halleluja, halleluja; jeg lever i Kongens
Nærvær.
Jeg har gått gjennom de revne forheng der
Herligheten aldri svikter,
Jeg lever i Kongens Nærvær.

³⁰⁷ De gamle grevlingskinnene, denominasjonene, er revet ned. Jeg har brutt gjennom det, inn i Shekinah Glory, og jeg ser Ordet. Jeg ser Ildstøtten bevege Seg. Jeg ser Ordet manifestert. Det Han sa Han ville gjøre i disse siste dager, jeg ser det vokse. Jeg ser barna spise Shekinah Brødet som kommer fra modningen av Ordet, som tror Det. Amen! Hvilken underfull tid vi lever i! Ser dere, Shekinah var over Ordet; og under der var Brødet. Og der var Blodet, stenket, som gir Det vann. Ånden gir Liv til Ordet. Og . . .

Hvor mange har lest, hørt lydbåndet om *Rettsaken*? Ja. Mange av dere har det. Dere ser der, det kreves . . .

Ordet må vokse. For å kunne vokse, må Det være i den rette slags jord. Skjønner? Og når Gud gir et løfte, og det treffer hjerte, kan det ikke slå feil.

³⁰⁸ Noah ventet ett hundre og tjue år. Abraham ventet tjuvfem år, på barnet. Gud sa så, og det avgjorde saken. Skjønner? Hva er det? Ordet var der og ble vannet av tro, trodde Det, det brakte fram resultatene. Det brakte fram en sønn; det brakte fram regnet; det brakte fram oversvømmelsen; det brakte fram jomfruen som ble med barn.

³⁰⁹ En profet sa: “En jomfru skal bli med barn.” Uten tvil gikk hver eneste ungjente og forberedte sine babyklær. Vel, denne profeten Jesaja var en identifisert profet, stadfestet av Gud. Og Herren sa: “En jomfru skal bli med barn. Jeg vil gi dem et overnaturlig tegn, et stort tegn; en jomfru skal bli med barn.”

³¹⁰ Der, alle menneskene, de troende, akkurat som dere. Og de hørte at profeten sa det, hver eneste lille jente . . . Hver eneste mann sa: “Det kommer til å bli min datter. Ja, sir.” Alle gikk og kjøpte babysko og rangler og alt annet, og forberedte seg, fordi de visste at hun kom til å få det. Den generasjonen døde ut, og de tenkte: “Den identifiserte profeten, stadfestet av Gud, hvordan kunne ha fortelle noe som var galt? Det må skje!”

³¹¹ Det var åtte hundre år senere, men hun brakte fram babyen. “Himler og jord skal forgå, men Mitt Ord skal ikke forgå.”

³¹² “Og det skal skje i de siste dager”, sier Gud. Ser dere, her er vi, Lyset over Ordet. Som sollyset forandrer frøet fra herlighet til herlighet, ble—blir vi også mer lik Ham når vi lever i Hans Nærvær; lik Ham, og blir likedannet med Hans velsignede bilde idet vi vandrer med Ham.

³¹³ Se hva solen gjør. Du planter et frø, hva skjer? Frøet råtner. På innsiden av frøet er et liv. Livet kommer fram og bringer fram en stilk. Nå, det ser ikke ut som det første.

Der er Luther. Det var en stilk. Ja vel.

Stilken gikk videre og, før du visste ordet av det, brakte det fram en kvast. Ser dere, det var den wesleyanske vekkelsen; var ikke som den andre.

Så kom pinsevekkelsen, ser dere, brakte fram dåpen i Den Hellige Ånd. Ja vel.

Hva skjedde? Vi får sopp på øret. Det begynner å se feil ut. *Denne* tingen, *den* tingen, det ser ikke ut som Ordet. Det er ikke som resten av Det. Det er ikke som det originale Hvetekornet som gikk ned.

³¹⁴ Men Gud er fremdeles der for å gjøre det—det på samme måte. Legg merke til, hva gjør det? Det vender til slutt tilbake til det originale Frøet igjen. Da Han kom i form av Martin Luther; da Han kom i form av John Wesley; da Han kom i form av pinsen; så skal Han åpenbare Seg Selv igjen som det samme Frøet som gikk ned, Menneskesønnen. Han åpenbarte Seg Selv som Guds Sønn, gjennom stilketidsalderen og så videre, men i denne siste tid skal Han åpenbare Seg Selv som Menneskesønnen igjen. Forstår dere? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ja vel, som begynnelsen, formet!

³¹⁵ Og hva produserer stilken? Den vokser hele tiden. Den lille stilken vokser, fremdeles er den ikke som det originale hvetekornet. Heller ikke var Luthers budskap; nei, så kom de—de andre budskapene, Finney, Sankey, Knox, Calvin, videre nedover, ingen av dem. De var fremdeles budskapet men, hva det var, de fikk ikke den fulle Åpenbaringen av Det fordi tiden ikke var inne. Du kan ikke sette akset på kornet før det er tid for det. Skjønner? Og så, til slutt, kommer det originale Frøet tilbake igjen som gikk ned i jorden.

³¹⁶ Ser dere, Gud følger naturen nøyaktig. Ser dere, Han ble født som et lam, det var grunnen til at Han ble født ute i en krybbe. Lam blir ikke født i senger. Ser dere, Han ble *ledet* til Golgata. Lam, sauer blir ledet. Det er riktig. Geiter leder dem til slaktingen, dere vet det, et slakteri. En geit leder dem, men de må bli ledet. Hmh! Det er riktig. Derfor ble Han ledet til slaktingen, ser dere, fordi Han var et Lam.

³¹⁷ Alt identifiserte Ham i naturen. Det var grunnen til at Han ble født i mars eller april, ikke i desember; Han kunne ikke være det, det er tjue fot med snø der oppe på den tiden av året. Ikke noen sol-gud, men Han var Guds Sønn. Skjønner? Romersk sol-gud på den tjue-femte dagen av desember, når solen passerer sine steder der og de hadde de romerske sirkusene, og kalte det sol-gudens fødselsdag, og de gjør det til Guds Sønn. Nei, nei. Han var Guds Sønn. Hans fødselsdag var sammen med resten av naturen. Helt riktig.

Legg merke til det nå igjen idet vi fortsetter, vi har litt tid igjen.

³¹⁸ Nå til det fullkomne. Etter at stilken har blitt formet; etter at kvasten har blitt formet; etter at kornet har kommet inn i akset; så må det komme til fullkommenhet, tilbake til det normale kornet igjen.

Og, husk, hvetekornet må bli spiredyktig. Skjønner? Hvis det ikke blir det, vil det ikke leve. Skjønner? Ingenting av det som var på utsiden av disse budskapene vil komme til Liv. Det må bli gjort spiredyktig ved Det. Men, husk, det samme Livet som var i stilken er i hvetekornet. Det er bare modningen igjen, ser dere. Han åpenbarte Seg Selv, (hva?) Menneskesønnen, hvetekornet som gikk ned i jorden. Forstår dere Budskapet? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

Grekerne sa til Ham: "Vi vil se Jesus."

³¹⁹ Han sa: "Hvis ikke hvetekornet faller ned i jorden." Skjønner? Ja vel.

³²⁰ Nå, hva åpenbarte Han Seg ved neste gang? I en annen form; stilk og kvast og så videre, og alle bladene og slikt. Han åpenbarte Seg Selv da, (hva?) samme Ånd, men i en annen form. Skjønner? Men hva er slutten på kornet? Det kommer tilbake til det originale hvetekornet. Er det riktig? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

³²¹ Og Hans tjeneste kommer, fra reformasjonene, tilbake til det originale Ordet igjen. Ordet kommer til en profet. Og Han lovet det i Malakias 4: "Og å gjenopprette folkets Tro tilbake til det originale hvetekornet." Det samme som gikk ned i jorden er her nå. Hvetekornet har kommet opp hit. Det kom opp som Guds Sønn, nå åpenbarer Det Seg her som Menneskesønn, og så åpenbarer Det Seg som Davids Sønn på Tronen. Ser dere, de tre Sønnene, helt nøyaktig. Åh, du store, igjen som det originale!

322 Nå til den fullkomne tjenesten fra Ham Selv; ikke en eller annen mann, ikke en eller annen denominasjon, som de har gjort ned gjennom den tidsalderen der, ser dere; men Han Selv manifestert, manifesterer Seg Selv ved løftet, og gjør Lukas 17,28, Malakias 4, og så videre, Hebreerne 13,8, helt nøyaktig rett. På den tiden, hvilken tid skulle det være? Når Abrahams kongelige Ætt venter på Løftessønnen. Og alle forbilder må bli oppfylt. Og Gud Selv viste Seg i form av et menneske, for Abrahams naturlige ætt, før ødeleggelsen, og Jesus sa det ville bli det samme for denne kongelige Ætten før Løftessønnen vender tilbake.

323 Legg merke til det gamle forhenget som skjulte Herligheten. De gamle grevlingskinnene, det var ingen skjønnhet som en kunne glede seg over; heller ikke var Hans kjød. Det var grunnen til at folk sa: “En liten krumrygget Kar som det?” Sannsynligvis tretti år gammel, og grå, og Hans skjegg grått, var ikke mye å se på. Bibelen sier: “Det var ingen skjønnhet så vi kunne ha vår lyst i Ham.” Han så ikke ut som en Konge, det gamle grevlingskinn, men, åh, hva var på innsiden!

324 En liten flokk med “holy-rollers” som sitter sammen i en varm bygning som dette, kaller de dem, ikke mye skjønnhet å glede seg over, men hva er på innsiden! Jeg er sikker på at det er skjult for mange hjerter, ser dere. Ser dere? Ja vel.

325 På utsiden var Det ingenting, men alt var på innsiden. Så snart man er på innsiden av Det, så ser du Det. Hvordan kommer du inn i Det; håndhilser, blir medlem? Nei. Født inn i Det. Dør, blir kvitt ditt gamle grevlingskinn, ser du, ditt gamle selv, for å komme inn i et nytt. Skjønner? Gi slipp på det gamle grevlingskinn.

326 Shekinah-Lyset tar ikke . . . Lytt, forkynnere! Forkynnere, jeg vil at dere skal lytte til Dette. Så snart man kommer på innsiden . . . Nå skal jeg ta dette helt rolig, for å være sikker på at dere får tak i Det. Så snart man kommer på innsiden av forhenget, under Shekinah Glory, tar ikke Shekinah-Lyset Guds Ord og åpenbarer Jesus som en “spåmann”, nei, slik denominasjonene gjør i dag, “mental tankeoverføring, holy-roller, Beelsebul.” Shekinah Glory åpenbarer Ham ikke som det.

327 Men Shekinah Glory modner Frøet som er lovet for den tiden, fra Ordet, og viser at Han fremdeles er Dalens Lilje. Det bringer fram det Frøet, Dalens Lilje, Livets Brød, Alfa og Omega, den samme i går, i dag og for evig. Han er den troendes arvedel. Shekinah Glory åpenbarer, for den troende, at Han er den samme i går, i dag og for evig.

328 Ikke: “De dagene, Han er fortid, og Han døde og alt er over.” Så venn, hvis du tror det, hvis du tror det, har du aldri nådd Shekinah Glory. Hvordan kunne Shekinah Glory noen sinne åpenbare Ham i tre personer? Skjønner? Hvordan kunne

Shekinah Glory noen sinne åpenbare Ham som å ha døpt, mennesker, i navnet til “Faderen, Sønnen, og Den Hellige Ånd”, når det aldri var en person i Bibelen som ble døpt på den måten? Hvordan kunne Shekinah Glory begrense Ham til en apostel, når Han er den samme i går, i dag og for evig? Skjønner?

³²⁹ Shekinah Glory manifesterer Ham. Det bringer fram Løftesordet, rett ut til deg. Det var grunnen til at Han måtte tildekke Moses’ ansikt, fordi Ordet var i ham. Han tildekket Jesus, som en ydmyk liten Mann, for å hindre at de så Jehovah. Og Han dekker Seg til i dag, i jordiske kar, med Shekinah. Utsiden ser ut som en flokk med holy-rollers, gamle grevlingskinn, men innsiden skjuler Shekinah Glory.

Og Det modner Skuebrødene som vi har festmåltid på, og kjører tvers over landet for, hundrevis av miles, ser dere. Det er de troendes Mat. Det er kun for en troende. Husk, Skuebrødet var kun for den troende alene, ser dere, Skuebrød-Frø. Legg merke til det. Hva gjør det? Shekinah Glory, over Skuebrødet, hindret Det fra å gå tapt.

³³⁰ Husk, mannaen som kom fra Himmelen, den ble oppbevart i Shekinah Glory, fra en generasjon til en annen. På utsiden, gikk det mark i det, over natten, det ble fordervet. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

³³¹ På utsiden av Shekinah Glory: “Miraklenes tid er forbi. Ser dere, alt sammen er fanatisme.” Men på innsiden . . .

³³² Hør her, de fikk noen solsikkefrø fra et kornlager i Egypt som ble lagt der inne på Josefs tid, fire tusen år, nesten, siden. Josef la dem i kornlageret. De plantet dem. De levde. Hvorfor? De hadde liv.

³³³ Hva er denne Shekinah Glory i dag? Å bryte gjennom forhenget, for å se Hvem Gud er som står foran deg, ser Hvem Gud er som står her foran oss, Ildstøtten. Han er tildekket i menneskelig kjød. Men hva gjør Shekinah, hva gjorde den? Skuebrød-Frøet, Ordet som vi skal leve av i denne tid, ved disse løftene, Shekinah Glory modner Skuebrødet, oppfyller Det, gjør Det til Brød for den troende; som lå i Bibelens sider, år etter år, Ordet for denne tidsalderen.

³³⁴ For denominasjonene, er Det en snublestein. For denominasjonene, de snubler over Det. Ned gjennom årene, Luther, Wesley, Martin Luther, og alle, Sankey, Finney, John Smith, Knox, alle snublet over Det.

³³⁵ Men hva er det som skal skje i de siste dager? Hva er “å åpenbare”? “Bringe fram!” Hva skal Malakias 4 gjøre? Å vende folket tilbake fra den snublesteinen, å bryte ned tradisjonene, og å åpenbare Brødet med Shekinah Glory. Se Det modne og frembringe helt nøyaktig hva Det sa Det ville gjøre, åh, du store, Skuebrødet for denne tidsalderen. For denominasjonen, en snublestein, “en flokk med fanatikere”. Bortsett fra, vi som tror!

336 Men nå som Åpenbaringen 10 har lovet: “Alle Guds mysterier, som har vært skjult i sidene ned gjennom årene, ville modnes, bringes fram i tidsalderen til den syvende engels Budskap.” Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

Hva sa Han, for et år og seks måneder siden, nesten to år nå? “Dra ut til Tucson; vil skje nord for Tucson, en stor eksplosjon”, og hva som ville finne sted, “Seglene ville bli åpnet”, Seglene som åpenbarer disse tingene. Kom tilbake akkurat som Han sa.

Hva er det? Det viser at Det ikke kan være mennesket. Det treffer fullkomment, like så sikkert som det kan få blitt, hver gang. Hva er det? Det er Guds hånd, ser dere, foran oss. Og fordi det er i en liten gruppe, tildekket i menneskelig kjød, er det tildekket for verden på utsiden. Han er skjult for verden på utsiden. Han åpenbarer Seg for de små som vil lære. Skjønner? Det er riktig.

337 Hver eneste, ser dere, hver eneste lignelse i Bibelen, hvert eneste forbilde i Bibelen, blir manifestert rett her foran oss. Den samme Gud i Ildstøtten som skrev Bibelen, både i Det gamle og Det nye testamentet, er rett her og manifesterer Det, viser helt nøyaktig hva det var, tolker det rett tilbake, og for å gjøre det sikkert at det er tolkningen.

338 “Vi har tolkningen!” Så la oss se det skje. Ser dere, slik er det, la oss se det manifestert.

339 Manifestert! Jesus sa: “Hvis Jeg ikke gjøre Min Fars gjerninger, så tro Meg ikke.” Ser dere, det må bli stadfestet.

340 Men nå—nå, ikke stadfestet som Jesus, de bandt en—en fille rundt hodet Hans og slo Ham på hodet, sa: “Hvis Du er en Profet, fortell oss hvem som slo Deg.” “Og hvis Du er Guds Sønn, gjør disse brødene.” Ser dere, det er djevelen. “Hvis Du er Guds Sønn, kom ned fra ko- . . .”

341 Jeg mener, Åpenbaringen som Han er ment for å utføre, det er hva Det er. Men nå, etter som Åpenbaringen 10 blir åpenbart, blir Guds mysterier manifestert, kjent, som den lovede Boken med Syv Segl.

Nå, la din tro på Ham som er Ordet . . . Fordi, i Åpenbaringen 10 står det . . .

342 Eller, Åpenbaringen 19, rettere sagt. Jeg hadde skrevet det ned her, Åpenbaringen 10, for å gå til det; men det er ikke 10, det er 19. Når Han kommer, vil Han bli kalt: “Guds Ord”, ridende på en hvit hest, og Himmelens hærer vil være bak Ham.

343 Riv i stykker det denominelle utdanningsforhenget! Riv i stykker det denominelle tradisjonsforhenget! Riv i stykker de forhengene som skjuler Ham for deg! Riv i stykker forhengene av stolthet, dere kvinner. Dere er—dere er Kongsdøtre; oppfør dere som det, lev som det. Riv i stykker hvert eneste forheng, uansett

hva Ph.D. og LL.D. sier. Hvis det er i motsetning til Bibelen, så riv i stykker det forhenget!

For, vi har gått igjennom det revne forheng. Vi er på den andre siden nå, på den andre siden. Og du vil se, hvis du bare vil gjøre det, bryte de gamle tradisjonene og slikt, og komme til Ham, vil du se Ham stå der, den Mektige Seierherren, Løftesordet for denne tidsalderen, manifestert. Du vil se den Mektige Gud avdekket, se Ham rett iblant oss her, avdekket, den Mektige Gud, ubeseiret av tradisjoner.

³⁴⁴ De prøvde å gjemme Ham bak der; de gjorde det i årevis, men tiden for løftet nærmet seg. Gud reiste opp en Moses en gang, og han satte barna fri fra de tingene. Og Han er fremdeles . . . Han kan ikke bli beseiret. "Himler og jord vil forgå, men Mitt Ord vil ikke." Han er den samme i går, i dag og for evig.

³⁴⁵ De sier: "Det kan ikke skje." Men det skjedde. Så, da det skjedde, sa de: "Det er av djevelen."

³⁴⁶ Men det forandrer ikke Guds Ord, det minste. Det forblir fremdeles "Gud", for den troende, "den Mektige Seierherren; den samme i går, i dag og for evig", ved Sin natur, ved Sitt Ord, Hebreerne 13,8.

³⁴⁷ Jeg avslutter, med å si dette, for den er fem på tolv, vil bare si dette. Jeg har ca ti, tolv sider til. Jeg vil ta det en annen gang, kanskje i kveld.

³⁴⁸ Legg merke til, legg merke til dette. Det var en auksjon en gang, og de tok fram en gammel fiolin. Dere har hørt den mange ganger. En gammel fiolin; og auksjonarius sa: "Hva kan jeg få for den?" Jeg har kanskje ikke dette helt riktig, ifølge diktet. Det har gått mange, mange år, men jeg kom til å tenke på den. Og de tok opp den gamle fiolinen, den så ikke særlig fin ut; så skitten ut og slikt. Han fikk ikke engang ett bud på den. Til slutt, tror jeg han fikk et bud på en dollar, eller noe rundt der.

³⁴⁹ Og det var en som stod der som ikke mente den burde selges for det, så han gikk og tok den opp. Han tok den i hendene sine, og løftet opp buen og gned den inn med harpiks, og han spilte en melodi. Og da han gjorde det, begynte alle å gråte. De hadde aldri hørt slik musikk i sitt liv.

Så sa auksjonisten: "Hva får jeg?"

³⁵⁰ "To tusen!" "Fem tusen!" "Ti tusen!" Skjønner? Hva var det? Mesterens hånd åpenbarte hva som var skjult i det gamle instrumentet.

³⁵¹ Samme nå! Den gamle Boken, Den er slitt, Den er blitt ledd av, brent, gjort narr av. Men tiden har kommet da de har en denominell auksjon, Kirkenes Verdensråd. De selger Den så lett som bare det. Det kommer en denominell auksjon.

³⁵² Men, husk, det er noe i den gamle Boken som lovet at det ville komme en forutbestemt, forordnet hånd en dag, som ville plukke

Den opp og gjøre Ordet i denne Boken, gjennom et forutbestemt hjerte, til gjerningen Det er ment for, åpenbare løftene som er i Den. Det ser kanskje, åh, ut som en flokk med holy-rollers, eller noe annet; men trengs bare Mesterens hånd, Ordet i Den, for å åpenbare Ordet, og det blir mer enn en holy-roller. Det har blitt det for oss alle sammen, har det ikke, venner? Det er ikke en haug med fanatisme. Det kommer an på Hvem sin hånd buen er i.

La oss be.

³⁵³ Vår Himmelske Far, ved tro, i dag, ser jeg den gamle Bokens Mester, som de har erstattet med tradisjoner. De har erstattet Den med denominasjoner De prøvde å bytte Den ut. Nå bytter de Den ut med et—et Verdensråd av mennesker, av kirker, kommunistisk, ateistisk. Auksjonen er i gang, Herre.

³⁵⁴ Gud, tre fram! Sannelig, vil Du det. Send oss den profeten, Herre, som tar opp buen, som tar opp dette Ordet og beviser at Jesus Kristus er den samme i går, i dag og for evig. Mange, Herre, vil selge sine liv, de vil kaste bort de gamle tradisjonene, de vil rive i stykker forhengene. De vil ha Det, Herre. De vil gi hva som helst, hva som helst, bare gi dem Jesus.

³⁵⁵ Herre, jeg tror Du har bevist Det for dem nå. De kommer overalt fra. De bruker levebrødet sitt. De gjør alt, for å prøve å komme til møtene, de gjør alt de kan, for de har funnet den kostbare Perlen. Andre ting betyr veldig lite. Velsign dem, Far.

³⁵⁶ Liggende på denne talerstolen, denne formiddagen, Herre, ligger lømmetørklær. Kanskje noen av dem vil måtte reise i dag, før helbredelsesmøtet i kveld. Å Evige Gud, se ned. Jeg vet at Du er her, Du er tildekket. Og jeg sender disse små forhengene, Herre, kalt "lømmetørklær", og små "forklær", og små "babysko" for små babyer. Og jeg sender dem som små forhengssymboler, at Ditt Ord har blitt talt over det i formiddag, og, som en troende, legger jeg hendene mine på dem, min kropp, og gir til kjenne at jeg tror Det. Og, ved tro, gjør hver enkelt i denne bygningen det samme, Herre. Må de syke bli friske.

³⁵⁷ Du kan slå an Ordet herfra, Herre, som den gamle fiolinisten gjorde med fiolinen, gjør det slik, Herre. Få det til å spille den riktige melodien, buen i Mesterens hånd, så vil vi få se Ham stå der synlig for alle.

³⁵⁸ Hvor de menneskene må ha tenkt den dagen, da de ikke ville gi noe, da de ikke ga noe for den gamle fiolinen. De ville ikke ha den. De ville ikke ha den i huset sitt. Men med en gang den ble tatt opp av han som kunne mestre den, så solgte de alt de hadde, for å få den. De kranglet og slåss over den. Det var for sent da.

³⁵⁹ Slik vil det bli en gang når Herrens Trompet skal lyde ut, tiden skal ikke være mer. De som har blitt sett på og gjort narr av, som stod der foran det åpne forhenget og så Guds Ord manifestert (*andre* vil rope etter Det, men, som Du sa: "Det vil

være for sent da”), de gikk inn til Bryllupsmåltidet; og *de* ble etterlatt ute der det var gråting, jamring og tenners gnissel.

³⁶⁰ Hjelp enhver person til å tro i formiddag, Far; bryte gjennom ethvert forheng av egoisme, ethvert forheng av vantro, og se den Mektige Seierherren avdekket foran de troende. For: “Se, Jeg er med dere alltid, helt til verdens ende. En liten stund og verden ser Meg ikke lenger, men dere skal se Meg.” Vis Deg Selv iblant oss, Herre, som Du har gjort. Forbli alltid på den måten inntil vi er synlige foran Deg, når *en morphe* har blitt forandret og Du igjen blir Menneskesønn, og Davids Sønn. Gi det, Herre, i Jesu Kristi Navn.

Mens vi har våre hoder bøyd, alle i bønn.

³⁶¹ Lurer i dag på om det er noen her som . . . inne eller ute. Det er ingen mulighet for å ha et alterkall her oppe, for det er ikke plass. Men jeg lurar, oppriktig på, tror du at dette er Sannheten? Tror du at i denne tiden som vi lever, og alt dette kaoset og vitenskapelige tidsalderen som også var på Noahs tid, på Moses’ tid, på Kristi tid, at Gud, den store Far til alle oss som er født inn i Ham, står iblant oss i dag?

³⁶² Denne synlige Ildstøtten som er vitenskapelig bevist, for mange år siden, som liten gutt, talte til meg der ute og fortalte meg at jeg ville bo rett her, hva som ville skje. Forteller dere om det, og så . . . En dag nede ved elven, før tjenesten begynte, første vekkelsen, viste Han Seg i skyene, ga Seg til kjenne og ga oppdraget. Alle disse årene har jeg gjemt det i mitt hjerte, og tildekket Kristus, samme Ildstøtten som tolker Ordet, som lovet. Vi er i den siste tid, rett før Herrens Komme. Og hvis du oppdager at du er på utsiden av forhenget, hvilket er død å bli utenfor, vil du ved tro i formiddag, si: “Ved Guds hjelp. Og med Din hjelp, Herre, ønsker jeg å bryte gjennom forhenget. Jeg vil komme inn der Du er, for å se hele Guds Ord”?

³⁶³ Ikke prøv å vær en Moses. Ikke prøv å vær en Aron. Ikke. Bare vær den du er, men vær en kristen.

³⁶⁴ Vil dere, med hodene bøyd, løfte deres hender til Gud og si: “Herre Gud, hjelp meg på innsiden av forhenget”? Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Det er, bare se på hendene!

³⁶⁵ På utsiden, husk, jeg ser kanskje aldri hånden din. Det betyr ikke—det betyr ikke mye at jeg ser den, likevel; det er, Gud. Det bare, for meg, det bare får meg til å se at Frøet har falt et sted, og, men Gud ser det oppriktige hjerte.

³⁶⁶ Hvis det er noen andre som ikke løftet hendene sine, som vil løfte dem nå, løft hendene deres og bli husket i bønn. Løft deres hender. Gud velsigne deg. Det er godt. Gud velsigne deg.

³⁶⁷ Far, vi ber i dag om at disse, Herre, som ennå ikke har kommet gjennom forhenget. De står der ute som Israel; de ser på. De tror, men de har aldri brutt inn i Dette ennå, for å se

det mektige Shekinah-Lyset, både åndelig og fysisk, at til og med det mekaniske øyet til kameraet stadig tar bildet; for bare to uker siden, ble Det tatt igjen. Du åpenbarer Deg, Herre, den Mektige Gud avdekket for den troende; fremdeles tildekket for den vantro, men avdekket for den troende.

Må de bryte igjennom i dag, Herre, se Hans herlige prakt og Herlighet. Må deres hjerter bli forandret selv før vi kommer tilbake til dette menighetslokalet i kveld. Må de alle bli fylt med Din Ånd, Ditt Nærvær. Må Mesteren plukke opp den troen de har, stryke den over Ordet; må melodien komme tilbake: "Du er bestemt, før verdens grunnleggelse, til å tro Dette. Tro, Mitt Barn, og bli frelst."

³⁶⁸ Far, Gud, vi overgir dem i Dine hender nå, og innser at det ikke er noe mer vi kan gjøre. Det er alt hos Deg nå, Far. Jeg gir dem til Deg. I Jesu Kristi Navn, Din Sønn. Amen.

Jeg elsker Ham, jeg . . .
 Fordi . . . først elsket meg
 Og kjøpte min frelse
 På Golgatas tre.

³⁶⁹ Elsker dere Ham? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

Underfull, underfull, Jesus er for meg,
 Rådgiver, Fredsfyrste, Mektig Gud Han er;
 Han frelste meg, bevarer meg fra all synd og
 skam,
 Underfull er min Gjenløser, pris Hans Navn!

En gang var jeg fortapt, nå er jeg funnet, fri fra
 fordømmelse,
 Jesus gir frihet og en full frelse;
 Frelste meg, bevarer meg fra all synd og skam,
 Underfull er min Gjenløser, pris Hans Navn!

Åh, underfull, underfull, Jesus er for meg,
 Rådgiver, Fredsfyrste, Mektig Gud Han er;
 Åh, frelste meg, bevarer meg fra all synd og
 skam,
 Underfull er min Gjenløser, pris Hans Navn!

³⁷⁰ Hvor mange ser Ham stå der, den Mektige Seierherren, Ordet gjort kjød, avdekket foran oss; Alfa, Omega; Han som Var, Som Er, og Skal Komme; Davids Rotskudd og Ætt; var Menneskesønn, Guds Sønn, Menneskesønn, og vil bli Davids Sønn? Tror du Det av hele ditt hjerte? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Avdekker Seg Selv i hver tidsalder, brakt til den troende, tildekker Seg Selv i menneskelig kjød for den vantro. Han er skjult bak et forheng. Må Gud bryte ethvert forheng, og vi ser Ham som Han er!

Jesus bryter hver en lenke,
 Jesus bryter hver en lenke,
 Åh, Jesus bryter hver en lenke,
 Når Han setter deg fri!

På andre side av Jordan,
 I Edens skjønne enger
 Der Livets Tre blomstrer,
 Der er hvile for meg.

Jesus bryter . . .

Vil du ikke krysse Jordan nå? Er det ikke lenge nok i ørkenen?
 La oss gå over til løftene!

Jesus bryter hver en lenke,
 Jesus bryter hver en lenke,
 Åh, når Han setter deg fri!

³⁷¹ La oss løfte vår hånd nå.

Jeg vil alltid, alltid prise Ham,
 Jeg vil alltid, alltid prise Ham,
 Jeg vil alltid, alltid prise Ham,
 For Han setter meg fri!

³⁷² Amen! Får ikke det deg til å føle det godt? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Åh, hvor underfull! Hvor underfull, er Han ikke, da? La oss håndhilse på hverandre nå, og si:

Jesus bryter . . . en lenke,
 Jesus bryter hver en lenke,
 Åh, Jesus bryter hver en lenke, (Gud velsigne
 deg broder.)
 Åh, og Han setter deg fri!

Jeg vil alltid, alltid prise Ham, (den Mektige
 Gud)

Jeg . . . ("Samme i går, i dag, og for evig", bare
 forandret Sin form.) . . . prise Ham,
 Jeg vil alltid, alltid prise Ham,
 For Han har (tatt alle læresetningene bort fra
 meg) satt meg . . . (for å tro Hans Ord.)

³⁷³ Åh, kan du ikke høre Mesterens Fiolin stryke over, buen over
 dette Ordet? Han er den samme i går, i dag!

Jeg vil alltid, alltid prise Ham,
 Jeg vil alltid, alltid prise Ham,
 Jeg . . . (Ham, Ordet!) . . . alltid, alltid prise
 Ham, (Hva gjorde Han?)
 For Han satte (bak forhenget) meg fri!

³⁷⁴ Priset være Gud! Jeg elsker Ham. Elsker du Ham?
 (Forsamlingen sier: "Amen."—Red.) Er ikke dette Himmelsk?
 ["Amen."] Jeg liker Ordets attributter, ser dere, bare Den Hellige

Ånd i den behagelige, ydmyke måten. Jeg—jeg bare liker Det. Åh, bare tenk!

På den andre siden av Jordan, (Jeg nærmer meg
det nå)
I de skjønne . . . (udødelig) i Eden, . . . (Hva vil
jeg finne der?)
Der Livets . . . (som var i Edens hage)
blomstrer,
Der er hvile for meg.

375 Vil du reise? Han bryter hver en lenke.

Jesus bryter (enhver tradisjon) hver en lenke,
Jesus bryter hver en lenke (alle
denominasjoner, alle læresetninger),
. . . bryter hver en lenke,
Og Han setter deg fri!

376 Priset være Gud! Jeg bare elsker Ham. Ikke rart Jesaja sa:
“Han er Rådgiveren, Fredsfyrsten, den Mektige Gud, den Evige
Far, Underfull!”

Underfull, underfull, Jesus er for meg,
Rådgiaver, Fredsfyrste, Mektig Gud Han er;
Åh, frelste meg, bevarer meg fra all synd og
skam,
Underfull, min Gjenløser, pris Hans Navn!

377 Åh, du store! Det beveger hjertet mitt. Hvor underfull Han
er! Jeg sier dere, det er ingen ende på Dette. Det, jeg kom inn i
Dette for tretti-tre år siden, og følte det på denne måten. Og hvis
Han drøyer, vil jeg en dag lukke mine øyne, jeg vil gå ut på samme
måte. Amen!

Underfull, underfull, Jesus er for meg,
Han er Rådgiaver, min Fredsfyrste, Mektig Gud
Han er;
Han frelste meg, Han bevarer meg fra all synd
og skam,
Underfull, min Gjenløser, pris Hans Navn!

378 Jeg kunne bli her resten av dagen, i Det. Paulus sa: “Hvis jeg
synger, vil jeg synge i Ånden.” Hm-hmh. “Hvis jeg taler, vil jeg
tale i Ånden. Hvis jeg vandrer, vil jeg vandre i Ånden. Hvis jeg
snakker, vil jeg snakke i Ånden.” La alt skje ved Ordet og Ånden.
Ja, sir. Amen! Det er alt Guds Sannhet.

379 Jeg ser Ham, den Mektige Gud, avdekket. Jeg ser Ham
trekke til side læresetningene, denominasjonene; trekke til side
skeptikerne, utdanningsprogrammene, og alt; vandre fremover,
stå der. Tror du læresetningene kunne beseire Ham? Tror du
denominasjonene kunne beseire Ham? Tror du Kirkenes
Verdensråd kan beseire Ham? Han beseiret alt, brøt hver eneste
lenke, flerret opp helvete; rev bort seglet, gikk inn i det Aller

Helligste; avdekket Seg Selv for oss, som Ordet, den samme i går, i dag og for evig. Amen. Jeg elsker Ham.

³⁸⁰ Nå, inntil vi møtes i ettermiddag, ønsker vi å gjøre en ting, det er:

Ta Navnet Jesus med deg,
 Du sorgens og smertens barn;
 Det vil gi deg glede og trøst,
 Åh, ta Det med hvor enn du går.
 Kjære Navn, Å hvor skjønt!
 Jordens håp og Himmelens glede;
 Kjære Navn . . . (Ja, jeg har dem, allerede.) . . .
 Å hvor skjønt!
 Jordens håp og . . . (... ? ...)

³⁸¹ Hvis satan prøver å friste deg, og sier at du ikke ser på det rette, så henvis ham til Ordet slik Jesus gjorde. Skjønner? Skjønner? Amen!

Bøy deg ned for Jesu Navn,
 Fall ned ved Hans føtter,
 Kongenes konge i Himmelen vil vi krone Ham,
 Når vår reise er fullført.
 Kjære Navn, kjære Navn!
 Jordens håp og Himmelens glede;
 Kjære Navn, Å hvor skjønt!
 Jordens håp og Himmelens glede.

³⁸² Billy vil være her, rundt klokken seks, og gi ut bønnekort til de som ønsker å komme i bønnekøen. Jeg tror vi bør gjøre det. Vi skulle ikke gjøre det, men, siden det er så folksomt, bør vi gjøre det, ser dere.

³⁸³ Nå, husk Ham! Hold Ham alltid i tankene dine, i hjertet ditt. Hvor enn du går, ser du, hold Jesus i tankene dine.

Ta Navnet Jesus med (lytt nå) deg,
 Som et skjold mot enhver snare; (hva skjer?)
 Når fristelsene rundt deg samles, (hva må du gjøre?)
 Bare si det hellige Navnet i bønn.
 Kjære Navn, kjære Navn, Å hvor skjønt!
 Jordens håp og Himmelens glede;
 Kjære Navn, Å hvor skjønt!
 Jordens håp og Himmelens glede.

³⁸⁴ La oss bøye våre hoder nå. Jeg vil be pastoren om han kan komme og avslutte for forsamlingen. Broder Neville, Gud velsigne deg, broder Neville.

AVDEKKINGEN AV GUD NOR64-0614M
(The Unveiling Of God)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndags formiddag den 14. juni 1964 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org